உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter, payable in advance.

௨. புத்தகம் சஞ்சிகை. ௰௧.] ௲௮௱௪௨ ௵. ஆனி. ௨, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, June, 2, 1842. [Vol. II. No. 11.

பாண்டிவள நாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு
Historical sketch of the Pandian Kingdom.

(Continued from page 109.)

மிருந்த சிவபக்தனாகிய சோழராசாவினுடைய குமாரத்தி வனிதாசுவனி என்கிறவளைக் கூன்பாண்டியன் விவாகம்பண்ணினான். அவள் தன் மதத்திலே பிரபலவுபதேசியாகிய ஞான சம்பந்தரை மதுரைக்கழைப்பித்தாள். அந்தச் சமையத்திலே கூன்பாண்டியனுக்குச் சுரங்கண்டு அதற்கு அவனுடைய சைனக்குருக்கள்மார் என்ன ஔஷதங்கள் என்ன மந்திரங்கள் பிரயோகம்பண்ணியும் அனுகூலமில்லாமற் போனதைப் பற்றி இவனுக்கும் ஞானசம்பந்தருக்குஞ் சிநேகஞ் சீக்கிரத்திலேபண்ணிவைக்கும்படிக்குச் சமயம் நேரிட்டது. ஞானசம்பந்தர் இவனுக்குச் சொஸ்தப்படுகிறதினாலேயே தன்னுடைய மதத்தின் பெருமையைப் பரிட்சைகாட்டி வெற்றியடைகிறேனென்று மேற்போட்டுக்கொண்டார். இவருக்கு விரோதிகளானவர்கள் அந்தப் பவுருஷத்தை அங்கிகாரம்பண்ணினார்கள். சைவ சம்பந்தமாயிருக்கிற வைத்திய பாண்டித்தியமானது தங்கள் எண்ணத்துக்கு அதிகப்பட்டுப் போகவே அவர்கள் தோற்றுப்போனார்கள். அதின்பேரில் ஞானசம்பந்தர் சொஸ்தப்படுத்தினது மந்திரபலத்தினாலேயென்று சொல்லி அவர்கள் இதரமான பரிட்சைகள் காட்டச் சொன்னார்கள். அதற்கு ஞான சம்பந்தர் தடையில்லாமல் ஒத்துக்கொண்டார். அதன் பேரிலே இருதிறத்தாரும் ஏட்டிலே தங்கள் தங்களுடைய திருமந்திரங்களை எழுதி எவர்களுடைய ஏடானது நீரோட்டத்துக்கெதிரேறி மிதந்துபோகுமோ அவர்களுடைய மந்திரமானது கெலிச்சதாகக்கொள்ளவேண்டியதென்று வைகையாற்றில்விட்டார்கள். அப்பொழுது சைவமந்திரம் மேலிட்டுத் திருவேடகமென்கிற ஒரு ஸ்தலமட்டுமெதிரேறிற்று. அவ்விடத்திலே சிவனொரு விருத்தாப்பியவேடங்கொண்டு அந்த ஏட்டைச் சலத்தினின்றெடுத்து மறுபடியும் ஞானசம்பந்தரிடத்திற் கொண்டுவந்து கொடுத்தார். இப்படி நடந்த காரியத்தை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்பொருட்டு மேற்படி ஏட்டைக்கொண்டுவந்து கொடுத்த அவ்விடத்திலே இராசாவானவன் ஒரு பட்டணமேற்படுத்தித் திருவேடகநாதருக்கென்றொரு கோவிலுங் கட்டிவைத்தான். அதின் பேரிற் சமணர்கள் (௮௲) பேர்வரைக்குந் தெண்டிக்கப்பட்டுந் துரத்தப்பட்டும் போனார்கள். கூன்பாண்டியன் தான் சைவனாகிறதற்குமுன்னே கூனன் என்று சொல்லப்படுகிற தன்னுடைய பேரின்படியே அங்கவீனனாயிருந்து சைவமந்திர உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டவுடனே கூன் நிமிர்ந்து அதுமுதற் சுந்தரபாண்டியன் என்னும் பேரைப்பெற்றான். அதுமுதல ஞானசம்பந்தர் தான் மறுபடியும் உத்தரித்த மதத்துக்குப் பிரதான குருக்களாக ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டார். மேலும் அவர் முக்கியமான ஒரு மடமேற்படுத்தினதாகவும், அது நாளதுவரையில் இருக்கிறதாகவுங் காண்கின்றது. அதுவுமன்றிச் சம்புத்திபத்தைச் சேர்ந்ததெட்சண திசையில் சைவ மதஸ்தர்களாகிய பிரமசாரிகளிருக்கும்படியாகவும், அவர்களுக்குத் தலைமுறைதலைமுறையாக ஞானசிவாசாரியரென்கிற பேர்பெற்ற ஒரு தலைவனுமிருக்கும்படியாகவும், அநேக மடங்கள் கட்டியிருக்கிறதாகவுங் காணப்படுகின்றது. இந்தத் திருட்டாந்தத்துக்குமுக்கியமாயும் ஆதியுமாயிருக்கிற ஸ்தானமானது, திருநெலவேலியிலே ஏற்பட்டிருந்ததாகவும். அது இப்பொழுது அழிந்துபோனதாகவுஞ் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தத் திருக்கூட்டத்துககு நாளதுவரையிலும் வரிசையாய் (௱௰௯) பேர் தலைவர்களானார்களென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் திருக்கூட்டம ஆதியிலே உண்டானதுமுதற்கொண்டு பத்துப் பதினொரு சதகங்களாயிருக்கவேண்டுமென று நம்பவேண்டியது. மேலும,கிறிஸ்தாண்டின் எட்டாம் அல்லது ஒன்பதாஞ் சதகத்திலேதான் கூன்பாண்டியனுடைய காலமென்று சொன்னதுஞ் சரிப்படுகின்றது.

இந்தப்பிரகாரம் நவினகாலங்களுக்குச் சமீபமென்கிறது சரித்திர நிஷகரிஷையிலே சேர்ந்ததாயிருக்கவில்லை. மிகவுஞ் சங்கிரமமாய்ச் சொல்லுகிறபோதுமான மட்டுந் தெளிவாய் இருக்கின்றது விபரீத்துச் சொல்லுகிறதோ பூர்த்தியாயிருக்கவில்லை. ஒன்பதாஞ் சதகத்திலும் பத்தாஞ் சதகத்திலுஞ் சோழராசாக்கள் பரதவருஷத்திலே வெகுதூரமட்டுக்குந் தங்கள் அதிகாரத்தைச் செலுத்தித் தங்கள் தேசத்துக்கடுத்த பாண்டிய தேசத்தினுடைய அதிகாரத்தைச் செல்லவொட்டாமற் பண்ணினார்கள். அவர்களுடைய அரசாட்சிக்குப் பின்பு மைசூர்தேசத்துவல்லாளராசாக்களானார்கள்.

அந்த வல்லாளர்கள் துரைத்தனத்துக்குமுன்னே பாண்டியதேசத்தின் பூர்வீகமான பெருமைகளும் சோழ தேசத்தின் பிரதாபங்களும் மறைந்துபோய்விட்டன. வல்லாள ராசாக்கள் பலவீனப்பட்டதினாற் பழைய துரைத்தனக்காரருக்கு அவர்களுடைய பூர்வீகமான அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது கூடாமற்போயிற்று. வல்லாள ராசாக்கள் பலவீனப்பட்டிருந்த காலத்தில் அவர்களுக்குள்ளாயிருந்த தேசத்தார்களும், அதிகாரஸ்தர்களும் தலையெடுத்துச் சுவாதீனரானார்கள். இப்படியெல்லாம் மாறுபட்டுப்போனதேதினாலெனில், பதினான்காஞ்சதகத்தில் துலுக்காணத்தார் சண்டைதொடுத்ததினால் விளைந்த கலகத்தினாலேயும், தடுமாற்றத்தினாலேயும்,மேற்படி துலுக்காணத்துக்கு அடுத்தாற்போல விசைய நகரத்தி ராசாக்களுடைய அதிகாரம் வந்துவிட்டதினாலேயும் கடைசியில் விசைய இராசாக்கள் பாண்டிய இராசாக்களுடைய ஸ்தானத்திற் பதினாறுஞ்சதகத்து ஆரம்பத்தில் நிலைத்துப்போனதினாலேயும், உண்டானதாயிருக்கின்றது. இவர்களுடைய கதைகளெல்லாஞ் சற்றேக்குறையத் திட்டமாயும் ஒத்ததாயுமிருக்கிறபடியால் மதுரை தேசத்தின் சரித்திரங்களின் முடிவுந் தெளிவாகக் காண்கின்றது.இந்த இராசாக்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிற காரியங்களை எல்லாம விபரமாய் எழுதுகிறதற்கு முன்னமே கூன்பாண்டியன் துரைத்தனத்துக்கும் மதுரை நாயகமார்களுடைய பிரபுத்தனத்துக்கும் மத்தியில் நடந்த விருத்தாந்தங்களை எல்லாம் பூர்த்தியில்லாவிட்டாலுந் தெரிந்த மட்டுஞ் சொல்லவேண்டியதாயிருக்கின்றது.

(இன்னும் வரும்.)

Life of Mohammed.—மகமதுவின் சரித்திரம்.

௰௧. அதிகாரம்.

[*An Embassy sent to the Prophet from Medina—Enters into a league with them—Sends thither a Missionary—Another deputation sent to proffer him an asylum in that city—His enemies renew their persecutions—Determines to fly to Medina—Incidents on the way—Makes a solemn entry into the city—Apostate Christians supposed to have joined in tendering him the invitation.*]

மக்கநகரியில் மகமதுநபி அனைவராலும் நகைக்கப்பட்டும் பகைக்கப்பட்டும் மதினாநகரியில் அவருடைய மதம்பிரபலியமாயிற்று. மதினாநகரி பூருவகாலத்தில் (Yatreb) யேத்திரேப் என்றபேராயழைக்கப்பட்டு மக்கநகரியிலிருந்து கிட்டத்தட்ட (௭௰) மயில்தூரத்துக்கப்பாற்(Hejaz) கிச்சாஸ்என்ற மாகாணத்தினுத்தராந்தத்திற் கிடக்கின்றது. இவ்விடத்திலிருந்து முதன்முதலெண்ணுமெழுத்தும்பற்பல சாத்திர சூத்திர விற்பன்னங்களுமுண்டாயின. இவ்விடத்தில் அஞ்ஞான அரபியரும், யூதரும், கிறிஸ்துமதபேதிகளுங் குடியிருந்தார்கள். இக்காலத்தில் இப்பட்டினத்திலே கேறிசிற்றிஸ்(Harejites)ஓசிற்றிஸ் (Awsites)என்ற இருவகைக் கோத்திரத்தாருக்குள்ளும் அநுதிதொடுத்துச் சந்தானச்சச்சரவுகள்நடந்தன. கேயாபாகோவிலுக்கு யாத்திரைபண்ணின அநேகர் மகமதுபண்ணினபிரசங்கத்தைக்கேட்டதினால் மகமதுமதாநுசாரிகளாகி மகமதுவுக்கு உயிர்த்துணையான சீஷர்களாயிருந்தார்களென்பதற்கத்தாட்சியென்னவெனில மகமது நவமதத்தைப் பிரபலியப்படுத்தின(௰௨ம்)வருடத்திலே(௰௨)பேர் மக்கத்திலிருந்து அதற்கு உத்தர திசையிலிருக்கிற அல் அக்கேபா(Al Akaba)என்றமலையில மகமதுவண்டையில் வந்து பண்ணின பொருத்தனையாவது. "நாங்கள்

இன்றுமுதற்றெடுத்துவிக்கிரகவணக்கத்தைவிடுவோமென்றும்களவும் விபசாரமுஞ் செய்யமாட்டோமென்றும், அஞ்ஞான அரபியர் தங்கடங்கள் பிள்ளைகளைக்கொன்றதுபோல நாங்களுங் கொல்லமாட்டோமென்றும், யாதொருவரைப் புறங்கூறுமல் நியாயமான காரியங்களிலும் உமக்குக் கீழ்ப்படிவோமென்றும்" சபதம்பண்ணிஞர்கள். இப்படியவர்கள் பொருத்தனை பண்ணிக்கொண்டதிஞல் மகமது தம்முடைய நவமதத்தின் சத்துசாரத்தையும், செய்கைக்குரித்தரன வொழுங்குகளையும் அவர்களுக்குப் போதிக்கும்படி தமது சீஷரிலொருவராகிய மேசப் இப்ன் ஒமேயர் (Masab Ebn Omair) என்பவரை அவர்களிடத்துக்கனுப்பினதிஞல் அவரும் அநேகரை மகமதுமதாநுசாரிகளாக்கிஞர். அவ்வநுசாரிகளில் ஒசேயிட் இப்ன்கோடீரு(Osaid Ebn Hodeira)என்பவர் அந்நகரிக்கு முதலாளியும், சேயட் இப்ன் மோவட் (Saad Ebn Moadh) என்பவர் ஒசிற்றிஸவருணத்துக்குப் பிரதானியுமாயிருந்தார். காரியத்தைப்பார்த்தால் அப்பட்டினத்தில் மகமதுமதாநுசாரிகளில்லாதவீடொன்றுகுதவில்லையென அறியவந்தது.

பிறகு (௰௩ம்) வருடத்தில் மக்கத்திற்சனங்களொருமிக்கத்திரண்டு மகமதுவை விரோதித்துப் பகைத்ததை மேசப் என்பவரறியவந்தகாலையில் அவருக்கு உதவிசெய்யும்படி மதாநுசாரிகளில்(௭௫) புருடர்களையும் (௨) இஸ்திரிகளையும் வேறுபல அவிசுவாசிகளையுங் கொண்டுவந்து அவர்கள் மகமதுவுக்குப் பண்ணினபொருத்தனையாதெனில் உம்மையனைவருந் தள்ளிஅப்புறப்படுத்திப்போட்டாலும் நாங்களோ உம்மையெங்களொன்றுகூட்டான ஆளாக்கி உமக்குக் கீழமைந்து உமதுயிரிறுமளவும் எங்கள் பெண்சாதி பிள்ளைகளைப்போல உம்மையனைத்திலுமிருந்து விலக்கிக்கொள்வோம். உம்முடைய புதுத்துணைவர்களாகிய நம்மைக் கைவிடுவீரோவென்று கேட்டதற்கு மகமது சொன்னது எல்லாப்பொருளுமெங்களுடுவே சாதாரணமாயிருக்கின்றன. உங்களுதிரமென்னுதிரம்போலவு முங்களுக்கு வருகிறகேடுகள் நமக்கு வருகிற கேடுகள் போலவுமிருக்கும். நானுங்கள் மித்துருவு முங்கள் சத்துருவுக்குச் சத்துருவாயுமிருப்பேன். அதற்கு மாறுத்தரமாக அவர்கள் சொன்னது, நாங்களுமக்காகச் சாவவேதுவாயிருந்தால் அப்போ எங்களுக்கென்னகிடைக்கும். அதற்கு மகமதுசொன்னது, உங்கள் பங்கும் பலனும் பரதீசுவே என்றூர். இப்படியே அவர்கள் பொருத்தனைபண்ணிக்கொண்டு போனபிறகு, கிறிஸ்துநாதர் (௰௨) சீஷர்களைத் தெரிந்தெடுத்து அவர்களுக்குத்தரமளித்ததுபோல் மகமதுவும் (௰௨) பேரைச் சீஷராக்கி அவர்களுக்கதிகாரத்தையுங் கொடுத்தார்.

ஆபுதாலப் என்பவருடைய பட்டத்துக்கு ஆபுசோபியன் (Abu Sophyan) என்பவரிராசாவாக வந்தவுடனே அவர் மகமதுவையும் அவர் கூட்டாளிகளையும் படுசூரணம்பண்ணும்படி கோறிஸவங்கிஷத்தாரையும் அவர்கள் துணைவரையும் அழைப்பித்தாலோசனைபண்ணித்தாங்களெண்ணின புனைசுருட்டைமுடிக்கும்படி தங்களுடனுடம்படிக்கைபண்ணின ஒவ்வொருகோத்திரத்துக்கொவ்வொரு.ஆளை நியமித்து ஒவ்வொரு வாளையும் அவர்கள் கைகளிற் கொடுத்தெத்தனமாயிருந்தார்கள். இப்படியவர்களெண்ணியிருக்குங் கொடும்பாதக யோசனையைப்பற்றித் தனக்குக் காபிரியேல் தூதன் சொல்லியிருக்கிறதாக மகமது சொல்லுகிற தென்னவெனில், உமக்கு (மகமதுவுக்கு) விரோதமாகச் சனங்களெழும்பி உம்மைக்கட்டவும் மறியலிற்போட்டு உமதுயிர்வதைக்கவும் பட்டணத்தைவிட்டும்மை யகற்றவும் யோசனைபண்ணிஞர்கள். ஆஞலும் பராபரனே அவர்களுக்கு விரோதமாக யோசனைபண்ணிஞர். இந்தக் கொடும்பாதக யோசனையிலிருந்து விலக்கிக்கொள்வதற்கு வழியென்னவாகில், மகமது அந்நகரைவிட்டதிசீக்கிரந் தப்பி மறுதிசையோடுவதே நலமென்று தூதன் சொன்ஞராம். உடனே ஆலி என்பவர் மகமதுவை ஒரு சீலையிற்சுற்றித் தன் தலைமாட்டில் வைத்ததிஞல் அவர் வீட்டை முற்றிக்கைபோட்டு மகமதுவைப் பிடிக்கவந்த ஆட்களின் கண்ணுக்ககப்படாமல் ஆபூவுக்கர் என்பவருடைய உதவியிஞல் மகமது பட்டணத்தைவிட்டுப் பதுங்கியோடித் தோர் (Thor) என்ற கெபியிற்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் மகமதுமார்க்கத்தினிமித்தம் ஒழித்தோடிப்போயிருந்த வேறிருவரையுங் கண்டார். மகமதுவைக் கொல்லும்படி தொடர்ந்தவாகள் இவரிருந்த கெபியைப்பார்த்து அதிலே புருக்கூட்டையும், பொட்டுப்பூச்சி நூலையுங்கண்டு யாதொருசனமு மிக்கெபியிலிருக்கமாட்டார்களெனவெண்ணித் தொடர்ந்தவர்களும் போய்விட மகமது கெபியிலிருந்த மற்றிரண்டுபேருக்குஞ் சொன்னது நீங்கள் நபிக்கு ஒத்தாசைசெய்யாவிட்டிலும் மெய்யாகவே ஆண்டவன் அவருக்குதவி செய்வார். பிறகு மகமதுவும் அதி சீக்கிரங் கெபியைவிட்டு அடைக்கலப்பட்டினத்திற் (௰௬) நாளுக்குள் வந்து சேர்ந்து கோபா (koba) என்ற ஊரிலிருந்த காலையில் (௫௱) சனம் அவரைப்பிடித்துக் கொல்லும்படிவந்து பதிவிருந்தாலும் அவரைக் கண்டவுடனே சந்தோஷமாய் அவரை மினவிக்கொண்டார்கள் உடனே மகமது ஒரு ஒட்டகத்திலேறி மக்கநகரியையடைந்தார்.

மகமது ஓடிப்போன ஓட்டத்துக்கு அரபிபாஷையிலே கேச்சிரா (Hejira or Hejra) என்றுபேர். இது கிறிஸ்துநாதர் பிறக்க (௬௱௨௨) வருடத்துக்கு முன்னடந்தது. அவ்வேளையில் மகமதுவுக்கு வயது (௫௩) மகமது ஒட்டகத்திலேறி ஊர் சேர்ந்த வேளையிற் சிலபாசாண்டக்கிறிஸ்தவர்கள் அவரை மினவி அழைத்தார்கள் என்றுதோன்றுகின்றது.

தென்சமுத்திர தீவுகளில் நடந்த சங்கதி.

[Missionary Enterprises in the South Seas.]

௯௯ம் பக்கத்தினின்று.

கிறிஸ்துமார்க்கம் இந்த (இராயதோங்கு) தீவாருக்குட் பரம்புகிறதற்கு இருந்த பாரமான தடைகள் நீங்கப்பட்டாலும் அவர்கள் விக்கிரகாராதனையைக் கொண்டாடின காலத்திலே அவர்களுக்குள்ளிருந்த தேச வழமைகளும், கட்டளைச் சட்டங்களும், பழக்கம் பரிசனைகளும் இன்னுஞ் சற்றே தடைகளாயிருந்தன. (தகத்தியன்) தீவு (சேசாயுத்தி) தீவுகளிலுமுள்ள குருமார் கொஞ்சக்காலத்துக்கு முன்னே புது ஒழுங்குகளையும் புது நியாயப் பிரமாணங்களையுமுண்டாக்கி மார்க்கத்துக்கிடறில்லாமல் வழங்கிவரப்பண்ணிஞர்கள். ஆகையால் நாங்களும் மார்க்க வளர்த்திக்காகவுஞ்சனங்களுடைய நன்மைக்காகவும் வாடிக்கையாயிருக்கிற பழக்கங்களை மாற்றிப்போடுவது தகுதியாயிருக்கின்றதென்று கண்டு இதைக்குறித்துப் பேசிஞேம். ஏனென்றுற் கிறிஸ்துமார்க்கம் அவர்களுக்குள் அறிவிக்கப்படமுன்னம்ம குற்றஞ் செய்தவர்களை ஆக்கினைபண்ணி அவர்களிடத்திற் பழிவாங்குகிற விதம் மிகவுங் கொடுமையாய்க் காணப்பட்டது. ஒருவனை ஒருவன் அடித்தால் அடிபட்டவனுடைய சினேகிதர் எல்லாருமாய்க் கூடி அடித்தவன் வீட்டுக்குப் போய் அவனுக்குள்ளதெல்லாவற்றையும் படுத்தபாய் முதலாய்க் கொள்ளையிட்டுக்கொண்டுபோகிறதுமல்லாமல் அவன் வீட்டைத் தகர்த்து அவன் வளவிலுள்ள மரந்தடிகளெல்லாவற்றையுங் கூடத் தறித்துக் கொட்டிப்போடுவார்கள். ஒருவன் களவெடுத்தால் இராசாவின் உத்தரவிஞலே அவனைப் பிடித்து அந்தவிடத்திலேதானே கொலைசெய்து அவன் சடத்தைத் துண்டித்துத் துண்டங்களைக் குறிக்கப்பட்ட இடங்களிலே தூக்கிவைப்பார்கள். களவெடுக்கிற பையன்களைக் கண்டால் அவர்கள் காலிலே பெரிய கல்லைக் கட்டிக் கடலிலே தள்ளிவிடுவார்கள். இப்படி ஒரு காரியம் ஒரு முறையிலே சம்பவித்தபோது அந்த ஊரிலே குதித்த போதகர்களிலொருவர் ஒரு பையனைக் கடலிலே விழுந்தெடுத்துத் தப்பவைத்தார்.

இவ்வித அற்ப குற்றங்களுக்கு அவ்வளவு கொடிய ஆக்கினைபண்ணுவது முறையல்லவென்று அவ்வூர்ப் பிரதானிகளுமுணரவேதுவாயிற்று. ஆகையால் மார்க்கம்பரம்புவதற்கு அதின் முறைமைகளுக்கிணங்கிய புதுவொழுங்குகளுண்டாக்கப்படுவது அவசரமென்று கண்டதிஞலே பிரதானிகளும் நாங்களுமொருமிக்கக் கூடிக் கிறிஸ்துமார்க்கப் போதனைக்கு வழுவின்றி மனுஷர் ஒருவரை ஒருவர் இனபட்சமாய்ச் சினேகிக்கவும் தீங்குசெய்யாதிருக்கவும் தேறுதலடைந்த சாதிகளுக்குள்ளிருக்கிறகோட்டு நியாயப்பிரமாணங்களைப் போல நாங்களுமொன்றை ஏற்படுத்திச் சனங்களுக்குட் பிரபவியம்பண்ணிஞேம.

இவ்விதமாக நாங்களுண்டுபண்ணின கட்டளைச் சட்டங்கள் சில பொல்லாத வாலிபருக்குப் பிரியமாயிராததிஞலே அவர்கள் இந்தக் கட்டளைச்சட்டங்களையும் அரசாட்சியையும் புரட்டி என்னையும் என் கூட்டாளியாகிய (பிற்றுமனையும்) கிறிஸ்துமார்க்க வளர்ச்சிக்குதவியாயிருந்த (தமதோ) என்னப்பட்ட அந்த ஊர்ப்பிரதானியையுங் கொலைசெய்துபோடயோசனையாயிருந்தார்கள்.

அவர்கள் பண்ணின யோசனையை எப்படி நிறைவேற்றநினைத்தார்களெனில் நாங்கள் இருக்கிற இடத்துக்குக் கிட்ட ஒரு சிறுத்தீவிருந்தது. அதற்கு இரண்டு மூன்று கிழமைக்கொருக்கால் ஞாயிற்றுக்கிழமை முறைகளில் நான் போய்ப் போதிவிக்கிறது வாடி

க்கையாயிருந்ததினாலே அங்கே போகிறதற்கு வாடிக்கையாகச் சனிக்கிழமைகளிற் புறப்படுவேன். எப்போதும்போல நான் புறப்படவெண்ணியிருக்கையில் என்னை அந்தத் தீவிலே கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்கு வள்ளத்தைத் தாங்கிக்கொண்டுபோக நாலு கூலிக்காரர் வந்துநின்றார்கள். இவர்கள் அந்தச் சதியோசனைக்காரரின் கூட்டாளிகள். இவர்கள் நாலு பேரும் என்னை நடுக்கடலிலே தள்ளிப்போடவும் அவ்வேளையிலே இவர்கள் கூட்டாளிகள் வீட்டிலிருக்கப்பட்ட (திற்கல்) என்னப்பட்ட குருவையும் தமதோ என்னப்பட்ட பிரதானியையும் ஊரிலேதானே கொலைசெய்துபோடவும் எண்ணியிருந்தார்கள். ஆகிலுந் தேவ செயலினாலே இந்தமோசத்திலிருந்து தப்பிக்கொண்டேன். எப்படியெனில், நான் பயணத்துக்கு ஆயத்தப்படுத்தியிருந்த வள்ளத்துக்குக் கிசில்பூசி வன்னங்கொடுத்ததினாலே என்னுடையவெண்ணம் போலச் சனிக்கிழமை போவதற்கு அந்த வன்னத்துக்குச் சேர்த்த எண்ணெய் காயாமலிருந்தது. பயணம் இப்படித் தாமதித்ததினாலே என்னைத் தாங்கிக்கொண்டுபோகவந்த சதியோசனைக்காரர் நாலுபேரும் அந்த நாளிலே அடிக்கடிவந்து "ஐயா! பயணம்புறப்படுகிறதில்லையோ, ஐயா, புறப்படுகிறது தானே" என்று மெத்தப்பிரயாசப்பட்டார்கள். நான் இவர்களுடைய யோசனையை யறியாததினாலே, சுவாபமானபேச்சாய் வள்ளத்துக்குக் கொடுத்திருக்கிற மை காயவேணுமென்று சொல்லி அவர்களை அனுப்பிவிட்டேன்.

இந்தச் சதியோசனைக்காரர் தாங்கள் பண்ணியிருந்த யோசனையின்படி காரியங்கள் நடக்கமாட்டாதென்றெண்ணி இரண்டொரு நாளுக்குப்பின்பு வெளியரங்கமாய்ப் பொல்லாங்கு செய்யத்துணிந்து தங்களுக்குளொரு வாலிபனைப்பிடித்து இலை குழையினாலே அவனுடைய தலையையுஞ் சிவப்புக் கறுப்புமுதலிய சட்டைகளினாலே அவனுடைய மேனியையும் பொய்வேஷம்போலச் சோடித்துக் கையிலே ஒரு பட்டாக்கத்தியையுங் கொடுத்து நாங்களிருக்கிற வீட்டுக்கனுப்பினார்கள். இவன் நாங்கள் மத்தியானச் சாப்பாடு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிற வேளையிலே முத்தத்திலே வந்து நின்று "அந்தப் பன்றியெங்கே? அதின் குரவளையை யிப்பொழுது அறுக்கிறேன், அந்தப் பன்றியெங்கே? அதை இந்த நிமிஷமே கொல்லுகிறேன்" என்று சத்தமிட்டுச்சொல்லிக்கொண்டு கையில் வைத்திருந்த கத்தியையுருவிச் சுழற்றிச் சுழற்றிக் கூத்தாடினான். இவனுடைய மாதிரி யெனக்கெரிச்சலாய்க் காணப்பட்டதினாலே நான் சாப்பாட்டைவிட்டெழும்பி மோசமொன்றும் வராதென்றெண்ணிக்கொண்டு இவனுடைய கூக்குரலையும், நடனத்தையும மறிக்க வெளிக்கிட்டேன். அப்படியே நான் வெளிக்கிடக் கதவுக்குள்ளே வருகையிற் குருப்பட்டத்துக்கு ஆயத்தமாயிருந்தவொருவன் ஓடி மூச்சில்லாதவனாய் வாசலிலே வந்து என்னை யுள்ளேபோகத்தள்ளி "ஏன் வெளிக்கிடுகிறீர். ஏன் உம்முடைய ஜீவனை மோசத்துக்கேற்படுத்துகிறீர்." உம்மையல்லோ பன்றியென்று சொல்லுகிறான், உம்முடைய ஜீவனை யெடுத்துப்போட இப்பொழுது இவனிங்கே வந்து நிற்கிறானென்று சொல்லிக் கதவைப் பூட்டினான். அந்தப் பொல்லாத வாலிபர் பண்ணியிருந்த சதியோசனையையெல்லாம் இவனிந்த வேளையிலே எனக்கு வெளிப்படுத்தினான். இந்தப் பிரகாரமாக அவர்கள் பண்ணியிருந்த யோசனை எனக்குத் தெரியாததினாலே நான மோசத்துக்கேதுவாயிருந்த இரண்டுகாலிலுங் கத்தா என்னுடனே கூடவிருந்தாரென்றும அதினாலே இந்தத்தீவாருக்கினனுஞ் சிறிதுகாலமாக நன்மைசெய்யும்படிக்கு என் ஜீவனைத் தப்புவிக்கக் கத்தருக்குச் சித்தமாயிருந்ததென்றெண்ணிக்கொண்டு அவருக்குபகாரஞ்செலுத்தினேன். மற்றநாள் இந்தச் சதியோசனைக் கூட்டத்திற்சேர்ந்திருந்த அந்த நாலுபேரையுங்கொன்றுபோட அந்தத் தீவிற் பிரதானி யெங்களை அழைத்து யோசனைபண்ணினார். நாங்களோ அவர்களுக்காகப் பலவகையான நியாயங்களையுஞ் சொல்லி அவர்களைத் தப்பவைத்தோம. குற்றவாளிகளை ஆக்கினைபண்ணும்படி கிலகிறுமினல் நியாயப்பிரமாணங்களும் உண்டுபண்ணப் படவேணுமென்று அந்தப் பிரதானி யெங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியினாலே நானுந் (திற்கல்) ஐயருமாகக் கூடியோசனைபண்ணிச் சனங்களுக்குத் தெளிவாய் விளங்கத்தக்கதாகவும், அந்தத் தீவாருடைய காரியங்களுக்கிசைந்த பிறகாரமாகவுமுண்டாக்கிக்கொடுத்தோம். அதை அந்தப் பிரதானியுஞ் சனங்களிற் சிலரும் கூடிவாசித்துப் பின்பு மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

(To be Continued.)

மகாத்துமாவான கழுதை.

(The Canonized Ass.)

அபிசீனியாவிலுள்ள மாசோவா தேயத்துக்கு வியாபார முகாந்தரமாய்க் கொந்தார் தேயத்திருந்து தன் கூட்டு வியாபாரிகளுடன் மகமது வருத்தக விருத்தாப்பியனொருவன் போகையில் தைக்கிரியென்னுநதி பெருக்கெடுத்திருந்ததால் எமேசன் நாட்டு வழியாய்ப் போகவேண்டிவந்தது. மாசோவா தேயத்துக்கொன்பது முறை பயணம்பண்ணிய பேர்க்கியென்னுங் கழுதையொன்று அவனிடத்து நின்றது. அது மிகவும் இளைத்துக் கிழடுபற்றிப்போனதால் ஒரு நாள் இராத்திரி இறந்துவிட, அதற்காய் அவன் துக்கித்துத் தன்னோடொன்பது முறைபயணம் பண்ணிற்றென்று மற்றவர்களுக்குஞ் சொல்லி அதைக் கழுதைப் புலி தின்றுபோடாமல் ஒரு குழிவெட்டி அதிற் சேமம்பண்ணும்படி அவர்களுஞ் சற்றுத் துணை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்க, அவர்களுந் தாங்கள் படங்குவீடுகளை விரித்துக்கொண்டிருந்த மலையருகே கற்பாரிலோர் குழியை வெட்டினார்கள். அப்போது கற்பாரிலிருந்து நீரூற்றொன்று புறப்பட்டது. அதிலே கழுதையைச் சேமம்பண்ணிக் கற்களை மேலே குவித்துப் பின்பு பயணம்போய்விட்டார்கள். சில நாளுக்குப் பின் அவ்வூரிடையர் புதிதாயொரு கற்குவியலையும் அருகே நீரூற்றையுங் கண்டு ஊர்களிலே போய்ச் சொல்ல அவ்வூர்க் குருக்கள் அங்கே வந்து கூடி மோட்சத்திலேயுள்ள ஆரோ ஒரு மகாத்துமா இறந்து தேவ கணங்களால் அவ்விடத்துப் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று சொன்னார்கள். சனங்கள் அதைச் சூழவொரு மதிலெழுப்பி அவ்விடத்துக்குக் கீதானர்மெரித்து எனப் பேரிட்டார்கள். இக்காரியம் ஊரெங்கும் பேராகிக் குருடர், முடவர், நோயர்கள் தீர்த்தமாடவுந் தபம்பண்ணவும் வந்து கூடினார்கள். இச்சலத்தினால் அநேகர் சுகமடைந்தார்களென வீணாய்க் கட்டிவைத்ததால் இற்றை வரைக்கும் அது தேவஸ்தானமாயேயிருக்கின்றது. கழுதையிறந்து ஆறு வருடத்தின் பின் முன் சொன்ன வத்தகன் ஒரு முறை அவ்வழியாற் போகையில் கழுதையைப் புதைத்த சவக்குழியைப் பார்க்கவேண்டுமென்றெண்ணிப் போனபோது கோயிலையுங் குருக்களையும் நோயரையுங் கண்டு சற்றே திடுக்குற்றுத் திகைத்து நின்று ஒரு குருவிடத்திலே இங்கே ஏது கோவிலொன்று கிழம்பியிருக்கின்றதென்று விசாரித்தான். தன்னிலே தியான சிந்தையானவர்களின் நோய் மாறும்படி பூமியிலிருந்து நீரூற்றைத் தோற்றுவித்த மகாத்துமா ஒருவருடைய கல்லறை இங்கேயிருக்கின்றதென்று சொல்லக் கேட்டு வத்தகனானவன் மகாத்துமாவின் கல்லறையா! அல்லவே. என் கழுதையின் கல்லறை. நானே அதை இங்கே புதைத்தவன். இங்கே என்னுடன் நிற்கிறவர்கள் அதற்குச் சாட்சியென்று சொன்னான். இதைக் கேட்ட குருக்கள் அவனைச் சோனகனென்றறிந்து அவன்மேற் பாய்ந்து அடித்து முறித்துப்போட்டார்கள். அடுத்த வத்தகர் துணைசெய்யாதிருந்தாற் கொன்றும்போடுவார்கள். அவன் தன் கழுதையின் கல்லறையென்றே பின்னுமுறுத்திச் சொன்னபடியால் அவர்கள் அவ்வூரினிராசாவாகிய ஆச்சுவதாமென்பவருக்கு முன் அவனை அழைப்பித்தார்கள். அவனை ஆக்கினைபண்ணவேண்டுமென்று குருக்கள் கேட்டாலும் இராசா யுத்திவானும் வத்தகருக்குச் சிநேகிதனுமாயிருந்தபடியால் அதைக் கவனிக்கவில்லை. குருக்கள் தங்கள் மகாத்துமாவின் கல்லறையை இவன் கழுதையின் கல்லறையென்று நகைக்கிறானென்ன, அவனோ ஆம் சத்திய வசனமாய் அப்படித்தானென்னக் குருக்கள் இராசாவே உமக்கு முன் இப்படிப்பேசுகிறானேயென்ன, அவனோ நானதை ஒப்பனைபண்ணுவேனென்றபோது இராசா எப்படியென்று கேட்க அவன் அதினெலும்புகளைக்கிழறியென்றான். குருக்களோ நீ மகமதுமார்க்கத்தான் நீ முதற் கிறிஸ்தவனாகவேண்டும். அல்லது தேவஸ்தானத்துக்கு உன்னைப் போகவொட்டோமென்று சொல்ல இராசாவானவர் அப்படியல்ல, எலும்பைக்கொண்டொப்பனைபண்ணுதுபோகிற் கிறிஸ்தவனாகலாம், அல்லது வேற்றூர் தண்டமிடலாமென்ன, அவர்களும் அதற்குடம்பட்டார்கள். இராசா காவலாட்களை அனுப்பினார். வத்தகன் கழுதையைத் தாழ்த்த இடத்திற்போய்க் கிழறி எலும்புகளையெடுத்து இவை என் கழுதையின் தலையோடுந் தாடை எலும்புங் காலுமல்லவாவென்று சொல்லித் தலைப்பெற்ற தாயினெலும்புகளைக் கண்டாற்போல் அழுதான். குருக்களுஞ் சற்று முட்டுப்பட்டாலும்மகாத்துமாக்களுந் தேவகணங்களுங் குதிரையாகிறதறிவோமே யென்று பின் அதட்டினார்கள். பின்பு இராசாவிடத்துக்குப் போனபோது வத்தகனானவன் இக்குருக்களிலே யாரேனுமொருவர் ஒரு ய

காத்துமா குகிரையானதைத் தாங்கள் கண்டார்களென்று சத்தியவாக்காய்ச் சொல்வாரேல் என்னைத் தாங்கள் நினைத்தபடி தண்டித்துக்கொள்ளலாமென்ன, குருக்களுந் தட்டுண்டு யோவானுடைய வெளிப்படுத்தலின் விசேஷத்திற் கண்டிருக்கின்றதென்றார்கள். இராசாவும் அப்புத்தகந் தேவனுடைய திருவாக்கானதாலே தேவனே ஆக்கினையும் இவனுக்கிடுவாராகவென்று சொல்லியனுப்பிவிட்டார். *(Translated from an old No. of the Friend.)*

(Answer to the Question on Dreaming.)

அகத்திருள் நீக்கும்படி ஒளியைக் காலுகின்ற உதயதாரகையைப் பிரசுரஞ் செய்யும் மகா கனம்பொருந்திய துரையவர்களுக்கு வந்தனம்.

த—அம்பலவாணர் என்று கையொப்பம் வைத்தவர் கனவுகாண்பதைப்பற்றி எட்டாஞ் சஞ்சிகையிற் கேட்ட கேள்வி என்னுடைய சிற்றறிவுக்கு ஒரு மேலான கேள்விபோலிருப்பதாற் கனவு காண்பது ஏதினாலேயென்றும் எவ்விதமான காரியங்களைக் கனவிற்காண்கிறோமென்பதைப் பற்றியும் நான் சிறிது செய்யுள்களிற் கண்டிருப்பதைப் பின்னால் எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

"அச்செய்யுள்களாவன" (உடலறிவிளக்கம்.)

தெரிசனங் கண்டுரைப்பதென்னவென்று கேட்ட செய்திமிகான்று மாணக்கனேகேள்-உரிசையறிந்தவன் மனமுங் கண்டுகேட்டுணர்த்தியுருவறிந்தவனோடைந்துபேரும்-வரிசையுடனுணர்த்தியவர் நாதந்தன்னில் வந்தொடுங்கும்போது பன்னிரண்டுமான-பரிசமொன்றாய்க் கலந்துமொரு சுரூபமாகிப் பாறும் விந்துதனில் ஒடுங்கும் பஞ்சறிவுமற்றே. க.

விந்துபதினாறு விரலங்குலத்தில் விரைந்திரவிற் பயிந்தோடி மீழும்போது-முந்த யீராறும்புகுந்து நான்கு முன்மறித்துப் பின்தன்னிற் பாளிற்சேரும்-இந்தவுடற்குள்ளிருந்தசீவன்றனுமிப்புவியிற் கண்டதெல்லாங்கண்டிருக்கும்-வந்துயருவுருப்போல மயக்கிவிக்கும் வடிவுதனையின்னதென்று வகுத்துச் சொல்வோம். உ.

ஆறு கடல் குளம்போலும் கோவில்போலும் அரிவையர்கள் சிருவியுறவாடல்போலுஞ் சீறுமரவங்கள் புலி யானைபோலுஞ் சிவிகைபெறு துரைராணுக் கூட்டம்போலும்-சிவபூசை தவஞ்செய்வார்போலும் நிருவாணப் புருடர் சந்நியாசிபோலும்-பூசைவஞ்செய்திருந்து தவஞ்செய்கிறுப்போற் பொருந்த வடிவெடுக்கும்வெளிமயக்கிதாமே. ங.

துரத்தி மறித்தொருவர் பிடித்திழுக்கிறுப்போற்றூக்கி யெறிந்திடப்பறந்து போகுமாப்போல்-அரத்தமனை தனைக்கொளுத்தி வேகுமாப்போல் ஆன்பலவேஷமெடுத்தாடுமாப்போல்-உரத்தபரங்காட்டியிடு கனவுகண்டு வுறுமியுயிர்வெருவியச்சத்தோடெழுந்தப்-புரத்திலிருந்திடும்போது காயமிங்கே புறக்கினை கெட்டுறங்குவிதம் புகல்வோமே. ச.

செத்தச்வம்போற் கிடக்கும் வலதழிந்து சின்ங்கள் பகைசெய் தொழில்கள் தானிழந்து-கற்றகலவி சாத்திர மந்திரமிழந்து கருதுசிவபூசை யுறவின்முறையிழந்து-உற்ற பெண்டிர் பிள்ளை பணங்காசிழந்து யுடுத்ததுகிலாடை நல்லறிவிழந்து-நித்திரைகொண்டிடுமாயசூட்சியான நித்திரையுற்பனமறியார் நிறமூடராமே. ரு.

சுத்தமெனுமாசுசந் தானிழந்து சூது கவடதிவினையந் தானிழந்து-சத்தமெனு மாங்காரந் தானிழந்து தாடாண்மை செயவீரந்தனையிழந்து-மெத்தவிசாரப்படு சஞ்சலமிழந்து விரும்பியிடு மாசைசமூதருணிழந்து-நித்திரைகொண்டிடுமாய்கைச் சூட்சியான நித்திரையுற்பனமறியார் நிறமூடராமே. சா.

மதங்களபிமானமிழந் தாசையற்று மதிகெட்டுக்கிடந்துறங்கும்போதுமுன்னே-விதங்கள் பிறத்தெரிசனங்கள் கனவுகண்டு விரும்பி நிற்குமுடலுயிரை யெழுப்புமப்போது-யிதம்பெறவே இரெட்டோடிநாதந்தலை யெழுப்பிவிடும்பன்னிரண்டாங்கனவுநீங்கி-யுதம்பியெழுந் தெங்குநிறைந் தீசராகி யுடல் செவி வாய் கண் மூக்கு உயிருமாமே. எ.

உயிர்ப்புடையன் பஞ்சறிவதாகிநின்று உயர்ந்த சிங்காசனத்திருந்துமுற்றபோது-மெயிற்புடையன் இரவுகண்ட கனுக்களெல்லாமென்று நினைத்திப்படியான் கண்டதென்று-சயிக்க முடியாமலுரைத்திடுவன் கண்டஉர் தன்மையறிந்தவையொருவன் கற்றவித்தை-பயிற்புவியேழ் தனையிரவழித்து நின்று படைத்திடுவன் திடம்பிறந்துபிறப்பதாமே. அ.

பாங்கான பன்னிரண்டும் பதினாறுக்கும் பதியான முதலுங்குந்தெரிந்தபோது-நீங்காத நித்திரைவந்துற்றவாறினிலையறிந்து பயனுரைப்பர் நிலைகாணுதார்-ஆங்காரக்குருவாலுஞ் சீலராலுமறியவொண்ணுத்தரிசனத்தை அறிவித்தோங்காண்-தீங்கான நித்திரைவிட்டகன்று நீயுஞ் சிந்தை தெளிந்திருப்பவரோடிணங்குவாயே. கூ.

இச்செய்யுட்களின் கருத்து, முன்குறித்த அம்பலவாணர் அவர்களும் உதயதாரகையை வாசிக்கின்ற மற்றும் அறிவாளிகளுந் தங்கள்தங்கள் அறிவுக்கு இது தகும் நியாயமோவென்பதையும் நியாயமல்லவென்றால தற்குநியாயத்தையும் இச்செய்யுட் பிழைகளையுந்திருத்தி உதயதாரகைவழியாய் யானுமறியும்படி அறிவிக்கக் கேட்கிறேன்.

இப்படிக்கு

௲அ௱சஉ ஆ வைகாசி மீ உதீ. கனுவியார்த்திப்பிரியன்.

வேலாயுதபிள்ளை குமாரன் தம்பாபிள்ளை.

(On Female Education.)

Written by an Educated Female.

முகாமைக்காரரே,

கல்விக்குறைவிடமாகிய எங்கள் உதயதாரகைப்பத்திரிகை, எட்டாஞ் சஞ்சிகையின் கண்ணே மாதர் மாணுக்கனென்றொருவர் என்போலுமிஸ்திரி சனங்கள் கல்விகற்பது உபயோகமெனச் சிலநியாயங்களைக் காட்டியிருப்பதினால் அவருக்கிஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துகிறேன். இவ்விசேஷித்தகாரியத்தைப் பற்றி உடுப்பிட்டியிலொருவரெழுதினதைக்குறித்து அவர் தூசனைசெய்ததாகக் காண்கின்றது. அவ்வளவுமெழுதும்படிக்கு முதற்காரணமாக நீங்களே சில வினுக்களை வினாவினதற்காக உங்களுக்கு மிகுந்த ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துகிறேன். முகாமைக்காரரே, பெண்பிள்ளைகளுங்கள் பத்திரிகைக்கெழுதிக்கொள்ளப்படாதென்று நீங்களெங்ஙனுங் கற்பிக்கதினாலுங் கன்னியென்றொருத்தி முன்னொருமுறையினுதயாதித்த பத்திரிகையைப்பற்றியெழுதியதை நீங்கள் மனப்பூரணமாயேற்றுப் பிரசுரஞ்செய்திருப்பதினாலும் பெண்பிள்ளைகளுங் கடிதங்களையெழுதிக்கொள்ளலாமென்று பாணிக்கவேதுவாயிற்று.

முகாமைக்காரரே, நீங்களிவ்வளவுகாலமாகவிப்பத்திரிகையைப் பதிப்பித்து வந்தும், பெண்கள் கல்விகற்பது செவ்விதென்றோர்வார்த்தையேனுஞ் சொல்லியிருக்கிறீர்களா! உங்களுக்குப் பற்பலகடிதமெழுதியிருப்பவர்களெவர்களாயினும் இத்தைக்கனவினினைத்திருப்பார்களா! ஆண்பிள்ளைகளாகிய நீங்கள் பெண்பிள்ளைகளாகியவெங்களுடைய நன்மைப்பலன்களை இவ்வளவசட்டைபண்ணுவதெவ்வளவு கொடுமையென்றுங்களுக்குத் தோன்றவில்லையே. நீங்களெங்கள் பேரிற் கொஞ்சமாகுதல் இரக்கம்வைக்கவில்லையே.—பேயுமிரங்கும் பெண்ணுக்கென்றபழமொழியையுந்தெரியாதார்போலும—ஆண்பிள்ளைகளாகிய நீங்கள் எங்களறியாமையைக்குறித்துக் கவலைப்படவிரும்புகிறதாய்க் காணவில்லை. அப்படியிருக்க மூடத்தனமுமறியாமையுமுள்ள பெண்பிள்ளைகளெப்படி யுணரப்போகிறார்கள். அவர்களாலும் முடியாதே. என்றாலும் இந்நாட்களிலே குருமாருடைய தருமத்தினாலே எங்களிற் சிலர் கல்விகற்று நல்லறிவையுற்றுணரக்கடவுள் கிருபைசெய்திருப்பதினால் பெண்பிள்ளைகளுடைய நற்சீர் விருத்தியடைய வாரம்பமாயிற்றென்று சந்தோஷிக்கிறேன் ஆகையால் என்போலும் பெண்பிள்ளைகள் கல்விகற்பது நலமென்பதை நிலைபெறுன நியாயங்களைக்கொண்டுலகினுத்தமமான பிள்ளைகளாய்க் கல்விகற்றிருப்பவர்களுடைய மைக்கணணிற் படர்ந்திருக்கிற திமிரப்படலத்தை யுரித்தொளிதோற்றப் பண்ணவும் அச்சத்துடன் துணிவுற்றிருக்கின்றமையால் பெண்பிறந்தவர்களாயிருப்பவர்களுக்கு நன்மைசெய்வதென் கடனெனக் கண்டிங்ஙன முயற்சியுற்றேன் உரோமைப்பட்டினம் ஒருமுறை அழிய வேதுவாயிருந்தபொழுதென்போலு மோர்பெண்ணினது சாதுரியவார்த்தைகளாற்றற்காக்கப்பட்டதுபோல் அடியாருடைய வற்பமுயற்சி தேவகடாட்சத்தினால் அனுகூலசித்தியடைந்தென்போலும் பெண்பிறந்தோர்க்குபயோகமாகும்படி கடவுள் கிருபைசெய்யப் பிராத்தக்கிறேன். ஆகையால் நீங்கள் பத்திரிகைதோறும் எனக்கிடந் தருவீர்களானற் பெண்பிள்ளைகள் கல்விகற்பதைப்பற்றியொழுங்காகக் கடிதங்களெழுதியனுப்பப் பிரயாசப்படுவேன்.

இக்காரியத்தைக்குறித்து உங்கணன்மறுமொழியைக் காத்திருக்கின்றவுங்களூழியக்காரி.

யாழ்ப்பாணம் சித்திரை ௴. ௨௯. ௳. சுந்தரி.

பத்திராதிபரின் குறிப்பு.

பெண்பிள்ளைகளுங் கல்வியிற்றேர்ச்சியடைவது நலமெனு நிலை பெறுத்தும்படி சுந்தரி அவர்கள்கொண்ட நற்கருத்துக்காக மிகவுஞ் சந்தோஷமாகி அவர்கள் தங்கள் கருத்தை உதயதாரகை வழியாய் நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

(Renunciation of Caste.)

மகாகனம்பொருந்திய துரையவர்களுக்கு வந்தனம்.

உங்கள் பத்திரிகையிலோர்சஞ்சிகையிலுத்தம சுவிசேஷகனென்பவர் சாதிவித்தியாசமிடையிட்ட வைப்புக்கட்டேயன்றிப் பின்னொருபொருட்பட்ட காரியமல்லவென்பதை ரூபித்துறுதிகாட்டுதற்கான அநேக உசிததிருட்டாந்தங்களையும் விவிவிய போதங்களையும் எழுதின கடிதத்தை நான் வாசித்து மனப்பூர்த்தியானேன். அவரெழுதினதற்குச் சார்பாய் நானுமோர் திருட்டாந்தவினாவொன்றை வினாவிச் சாதிவித்தியாசமேயில்லையெனமலைவறுக்கின்றேன். அதாவது; ஒருவனுடைய தகப்பன் செட்டியுந் தாய் நளத்தியுமானால் அவர்களுடைய மகனென்னசாதி? தாய் வழிபார்த்து நளவனாமென்று சொல்லிற் செட்டியாதற்குக்காரணக்கிடக்கைமுறைபின்னெங்ஙனே? அ, ஆ! செட்டித்துரையனாயினனென்று சில யூகிகளுத்தேசிப்பார்களே—"கோடிசீமானாயிற் கொம்பெனச் செட்டியாவான்" என்ற லேசுவிதியுமுண்டு. சாதிவித்தியாசமேயில்லையெனப் பெரியோர்யாவருங்கூறிப் பிரத்தியட்சமுங்காட்டுகிறார்கள்.

இதன்பேரிவினியொன்று விரிவாயெழுதிவரவிடுப்போம்.

பருத்தித்துறை } காரைக்கால் வெள்ளாளன்
வைகாசி ௫௳. } இராமநாதர் கந்தர்.

(On Tamil Grammar.)

மகாகனம்பொருந்திய உதயதாரகைப் பத்திரிகைக்கு.

நன்னூல் கற்கப்புகுந்த ஓர் மாணாக்கன் நன்னூலில்வினாவுங்கடா- உதயதாரகையென்னும் பத்திரிகையின் வழியாய்ச் சகலருந் தங்களுக்கு விளங்காத நற்கருத்துகளை வினாவியறிகின்றமையால், நானும் நன்னூலில் எனக்கு விளங்காத ஓர் நற்கருத்தை வினாவியறிய வேண்டுமென்றுணர்வுற்றேன். அஃதென்னவெனில், நாவினியல்பை விசேடித்த விதியினோரிருபாயிரந் தோற்றியெனக் கூறிய வழி, எந்நூற்குமிருபாயிரமெனவென் சிற்றறிவின் விளக்கமாயிருக்கின்றதாகையானிப்பாயிரங்களுட் பொதுப் பாயிரத்தை எந்நூற்கு மிலக்கணமாகிய நன்னூற்குக் கூறினதாயிராதது காரணம்பற்றி யஃதிஃதெனவோர்ந்திடக்கற்றறிவுடைய பெரியோர்சிற்றறிவுடையேனுக்குச் சற்றறிவிக்கவேண்டும். இப்படிக்கு

வட்டுநகர் சாத்திரப் பள்ளிக்கூடம் தில்லையம்பலம்
இராமலிங்கன்.

(On Transmigration.)

மறுபிறப்பு உண்டென்று சைவசமயத்திற் சிறிது மகாத்துமாக்களன்றி மற்றும் அநேக தவத்திகள் இருஷியேசுரர்கள் முதலான பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிற் படியாலும் இச்சமயத்தைச் சார்ந்த சமயங்களேயன்றி மற்றெந்தச் சமயத்தவர்களும் அத்தை யில்லையென்கிறபடியாலும்; இத்தை வாசிக்கிற சைவசமயத்தவர்களாகிய முற்றுமுணர்ந்த பெரியோர்கள் இதுண்டென்று அத்தாட்சி பண்ணவேணும், அல்லது இது தப்பறை. கிறிஸ்துமார்க்கத்திற் சொல்லியிருக்கிறதே உண்மையென்று ஏர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதன்றி இன்னும் அநேகவினாக்கள் எனக்கிருக்கிற சமசியத்தால் தோற்றுகின்றன, அவைகளையும் நான் எழுதும்போது அப்படியே நீங்கள் விடைகொடுக்கவேணும்.

இங்ஙனம், தங்களூழியக்காரன்.

யாழ்ப்பாணம். ௨௨௳. பங்குனி௴. இராமன் கிட்டினன்.

உதயதாரகாவிநோதருக்கு.

[A Medical Query.]

துரைகளே,

வைத்தியத்திலோர்வினா வினாவுகிறேன். அஃதென்னெனின், முதலாவது, எல்லா நோய்க்காரருக்கும் உப்புப் புளிமுதலியவற்றைத் தள்ளிஅரும் பத்தியத்தில் வைத்து மருந்துசெய்துவதே இத்தேசத்தில் முழுதும் வழக்கமாயிருக்கின்றது. ௨வது. பெருநூல் அல்லாத சிலபல வைத்திய சாஸ்திரங்களில் உப்புப் புளி முதலியவற்றைத் தவிர்க்கச் சொல்லியிருந்தாலும் அவைகளெல்லாம் மகாகனம்பொருந்திய முனியேசுரர்களாற் சபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே. ௩வது. அப்படியிருந்தும் அச்சபிக்கப்பட்ட நூற்களிற் சொல்லியபடி உப்புப் புளி முதலியவற்றைத்தள்ளித் தற்சமயத்தில் நோய்க்கும் நோய்க்காரர் பிரியத்திற்கும் ஏற்ற புசிப்பனவற்றைக் கொடாமற் பரிகரிப்பதினால் அதிக கேடாய் முடிந்ததைப் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டறிந்தோம். ௪வது. ஆயுள் வேதத்திலோர் பகுதியாகிய தேவ வைத்தியத்திற் சொல்லிய செந்தூரம் முதலியவையே பிரதான அவிழ்தம். அவ்விதமான அவிழ்தங்கள் செய்தற்குக் குருவின்றியமையா, அக்குரு உப்புப்புளி முதலானவைகள் சேர்த்து உண்டாக்கப்படுகின்றன. ௫வது. ஆகையால் அவ்வவிழ்தங்களும் உப்புப்புளி முதலியவற்றை முதற்காரணமாகக்கொண்டிருக்கின்றனவே. அப்படியிருக்க நோய்க்கும் அந்நோயாளி விருப்பத்திற்குமேற்ற புசிப்பனவற்றைக் கொடாமல் அரும்பத்தியத்திற் போடவேண்டியதில்லையென்பதற்குதாரணம்.

தன்வந்திரிவாகடம்.

சௌமியகாண்டம்.

துய்த்திடும்விருப்பந்தோன்றத்துயிலடைக்கிடையூறி
ன்றிப்
பத்தியமற்பமாகப் பருவரறேன்றுவண்ணம் என
வும்,

சஷடமுனி நிகண்டு.

சாரம்விட்டாற்காரமில்லை நிஷ்காரமாச்சுச் சகலகு
ருச் சகலகருத்தயங்கிப்போச்சு—எ—ம்
அப்பனேலவணமொடுகாரசாரமறிவாகச் சொல்லிவி
ட்டேன்முப்பதுக்குள்—எம்,

இவற்றிற்காதாரமாகச்-சிவஞான சித்தியார்.

மண்ணுளே சிலவியாதி மருத்துவனருத்தியோடு
திண்ணமாயறுத்துக்கீறித் தீர்த்திடுஞ்சிலநோயெல்லாங்
கண்ணியகட்டிபாலுங் கலந்துடனருத்தித்தீர்க்கும்—எம்.

சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகையால் நோய்க்காரரின் இச்சைக்கும் நோய்க்கும் ஏற்ற புசிப்பைக் கொடுத்து அதற்காகிய அவிழ்தம்பண்ணாமல் நோயை அனுபவிக்கிறவர்களை மேற்சொல்லியபடி அரும்பத்தியத்தில் வைத்து வேதனைபண்ணுவது சரியோ சரியல்லவோ என்பதை முற்றுணர்ந்த ஆயுள் வேதியர் யோசனைபண்ணி இதிற் பிழையிருந்தாற் பொறுத்து நல்விடையை உங்கள் உதயதாரகையின் வழியாக அறிவிக்க மன்றாடிக் கேட்கிறேன். இப்படிக்கு

௲௮௱௪௨ஆ. சித்திரை௴. ௧. தேதி
உடுப்பிட்டி ஆயுள்வேதவிநோதன்.

மாயவித்தைமலைவை விலக்கல்.

(On the pretended miracles of the heathen.)

மகா கனம்பொருந்திய முகாமைக்காரரே,

சாற்றரிய நீரினிற்றம்பனஞ் செய்தலுந் தாவியதன்மேலேகலுந் தணலினுளிருத்தலுந்தழல்கையிலேந்தலுந் தலையறுத்தெதிர்காட்டலுந்-தனதுகண்களைவாங்கியெதிராகநீட்டலுந்-தயங்குநாவறுத்தெறிதலுந்—தனையெடுத்திடுமையுந் தனைமறைத்திடுமையுந்தையல்வசியத்தின்மையும்—போற்றுமெட்சணிகளும் பூதங்களோட்டலும் பொன்வெள்ளிசெயும்வித்தையும் புதல்வரைப்பெற்றிடக் குளிசங்கள்கட்டலும் போகிக்கமணி செய்தலும்—புகைதானுமின்றியே சூதமுதல்கட்டலும் புகலுமாரணவித்தையும்-பூமிவட்டஞ்செலக் குளிகைசெய்வித்தையும் பொசிப்பகற்றிடு வித்தையுங்-கூற்றைமறித்திடச்சமாதியிலிருத்தலுங் கூடுபோய்க்கூடேறலுங்—கூலவுநரைதிரைமாற்ற கற்பமதுகொள்ளலுங்கோகரணகெசகரணமுங்—கூறுமிந்திரசாலமயேந்திரசாலமுங் கோபுரம்விழுங்குதொழிலுங்-குறளியாற்பல்லக்குமீதேறுவித்தையுங்கோடிசெப்பிடுவித்தையும்—காற்றையுட்டம்பனஞ்செய்து பேலெழுதலுங் காட்டுகண்கட்டுதொழிலுங் - கழறுபலதேவதைவசியமுங் குளத்துமீன்கரையேறிவரச்செய்தலுங் - கருதுமிவைமுதலான பலகோடிவித்

தையுங் காட்சியிற்காணில் பொய்யே —காரணனை நித்தியபரிபூரணனை வழிபடுங்காட்சியொன்றஃது மெய்யே.

இவற்றினுட் சில கருவிகளாலுங்கைச்சமர்த்தினாலுஞ் செய்வனவன்றிச் சில அசம்பவமாகவேயிருக்கின்றன. சிலர் இவைகளைத் தேவவல்லமையாற் செய்தோமென்று உலகத்தாரை வஞ்சிக்கிறார்கள். வஞ்சிப்போர் வஞ்சனையையும் வஞ்சிக்கப்படுவோர்மயக்கத்தையும் முகத்திற்கண்ணாடிபோன்மேற்கண்ட முறையே தெளிவாக்குவோம். இப்படிக்கு சத்தியப்பிரியர்

க. நாகமுத்தாபிள்ளை பொன்னங்கால்
சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

சகத்தாதிசாட்சி.
[The world not eternal.]

மகா கனம்பொருந்திய முகாமைக்காரரே,

அதிட்டானசைதன்னியத்தின்கண்ணே சகத்துஅபிவியாபகமான காலையில் அஃது அநாதிநித்தியமென்றும், அவ்வதிட்டானசைதன்னியத்தினின்று அச்சகத்து ஔபசிலெட்மான காலையில் அஃது ஆதியநித்தியம் -என்றும், சிலர் சொல்வது ஆகமசாஸ்திரங்களுக்கு அத்தியாசமே. ஏனெனின், அநாதிகாரணவஸ்துவாகிய பிரமத்தினிடத்திலே ஆதிகாரிய வஸ்துவாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றியது—இப்பிரபஞ்சத்தைப்பிரமத்தோடுசேர்ந்த அநாதிநித்தியபதார்த்தமென்றதெப்படி? அப்படியானால் அந்தப் பிரமத்தைப் போல இந்தப் பிரபஞ்சமுஞ் சாசுவதமாக இருக்கவேண்டுமே. அவ்வாறில்லாமற் பிரபஞ்சந் தோன்றி அழியவேண்டியதென்னை? ஆதலாற் சமட்டிவடிவாகிய மாயை அநாதி என்றும்—வியட்டி வடிவாகிய சகத்து ஆதியென்றும், ஆசுமிகள் சொன்னவை சரியே. இன்னுமாகம சாஸ்திரங்களில்லாமற் பரத்துக்குத் தோற்றமுமொடுக்கமுமில்லையென்றும் சகத்துக்குத் தோற்றமுமொடுக்கமுமுண்டென்றும் பிரத்தியட்சமாக அறியலாம். பஞ்சலட்சணப்பிரயோகப் பயன், நித்தியஞ் சுத்தமாயை நிலைபெறு தசுத்தமாயை என்றதும்-வாதிட்டம்-பரமமேயெங்குமென்றுமுண்டாகும், என்றதும் -அந்தமற்றென்றாய் விகற்பமற்றறிவாயழிவிலாப் பிரமமேயிருக்க என்றதும்; பிரபுலிங்கலீலை பரசிவபிரமமென்னும் பாடல்முதலாக நான்கு பாடலும், வேதாந்தசூடாமணி—நீங்கியவிகாரப்பிரமமாமீசன் என்னும் பாடல் முதலாக நான்குபாடலுங் காண்க.

இப்படிக்கு களத்தூர்,
சுவாமிமுதலியார் குமாரன் முருகேசமுதலியார்.

An explanation of a verse from the Old Saying (மூதுரை.)
சமரசம்.

மூதுரையில், "கவையாகிக்கொம்பாகிக் காட்டகத்தேநிற்கு
மவையெல்லாமல்ல மரங்கள் சவைநடுவே
நீட்டோலைவாசிக்க நின்றான்குறிப்பறிய
மாட்டாதவனேமரம்"

இச்செய்யுள் பாலெனவெள்ளையும் பாவலர் பாவினுள்வெள்ளையும் பாவுக்கசைசீரும் படித்தவர் நாவுக்கிசைசீருமாய்ப் பண்டுதொட்டுவழங்கி வருகின்றது. கம்பென வழங்கிய சொல் உலக வழக்கிலன்றிச் செய்யுள் வழக்கிலியைந்ததன்று. ஆதலிற் கொம்பென்பதே நயந்ததிங்கு. "நல்லமரமல்ல" என்பதும் "சவையகத்து" எனபதும் பாடமாயிருக்கின்றன "நீட்டோலைவாசிக்க நின்றான் குறிப்பறிய மாட்டாதவனேமரம்" என்றதை நீட்டோலைவாசியாநின்றான் குறிப்பறிய மாட்டாதவனே மரம். எனத்திரித்து நீட்டிய வோலையை வாங்கி வாசிக்கமாட்டாமல் மலைத்து நின்றவனும் ஒருவர் குறிப்பை யின்னதென்று அறியமாட்டாதவனுமே நல்ல மரமாம் என்று சென்னைபட்டினத் தச்சுப்பிரதியிலும் மானிப்பாயில் அச்சுப் பிரதியிலு மெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இஃது கற்றவர் சொற்ற மூதுரைக்கெதிருற்றவர் தர்க்கமோதுரையாம். அன்றியும் வாசியாநின்றான் என்பது வாசிக்கமாட்டாமல் மலைத்துநின்றான் எனச் சொற்கள் வருவிக்கப்படுதலானும் வாசிக்கின்றான் என உடன்பாட்டு வினைப்பயனுங் கொள்ளுந்தன்மையானுமது பாடமின்மையானும் வாசியாநின்றான் எனறு கூறுதல் முன்னவர் பாடலை மாறுதலாம், இனி நீட்டோலைவாசிக்க நின்றான் குறிப்பறிய மாட்டாதவனே மரம். என்றதற்கு என் சிற்றறிவிற்றோன்றிய மட்டுமெழுதுகிறேன். நீட்டிய வோலையை வாசிக்கமாட்டாதவனுந் தன்னெதிர் நின்றவனது குறிப்பின்னதென வறியமாட்டாதவனுமே மரமாமென்றவாறு. "வாசிக்க, அறிய" என்னுமிவ்விருவினையெச்சங்களும் மாட்டாதவன், என்பதில் எதிர்மறை முற்றுவினைகொண்டு வாசிக்கமாட்டாதவன், நின்றான் குறிப்பறிய மாட்டாதவன் எனத் தனித்தனிமுடிந்தன. மாட்டாதவன், கடைநிலைத்தீபம். நின்றான், வினையாலணையும் பெயர். நின்றான்குறிப்பு, நின்றானது குறிப்பென விரிந்தது. கல்லாதவனையுங் குறிப்பறிய வொல்லாதவனையும் முதற்பிறப்பான மனிதரினின்றும பிரித்துக் கடைப்பிறப்பான மரமாமெனப் பொருள் விரித்து நிற்றலின் மாட்டாதவனேயென்னு மேகாரம் பிரிநிலையில் வந்தது. நீட்டோலை, தேமாங்காய். வாசிக்க, தேமாங்காய். நின்றான், தேமா. குறிப்பறிய, கருவிளங்காய். மாட்டா, தேமா. தவனே, புளிமா, மரம், மலர் எனமுடிந்தது. இவற்றைச் சமஞ்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல்பவரேயுய்த்துணரக்கடவர்.

வல்விட்டித்துறை இப்படிக்கு
சித்திரை மீ. உ தி. கதிர்காமர் ஏகாம்பரம்.

கண்வளர்வாரைக் கடிதினெழுப்பல்.

உதயதாரகையின் முகாமைக்காரருக்கு
மகா கனம்பொருந்திய அய்யாவே,

திருவெண்ணை நல்லூர் கார்த்திகேயர் குமாரன் இராமலிங்கபிள்ளைஅவர்கள் கடாவிய கடாவுக்கு, கு. கதிரவேற்பிள்ளையும், தாமோதரம்பிள்ளை சுதன் சிதம்பரப்பிள்ளையும் விடையெழுதாமல் மௌனமாயிருப்பது மிகுந்த ஆச்சரியமாகவிருக்குது. மேற்குறித்த இராமலிங்கபிள்ளை அவர்கள் உசாவிய உசா சரியே சரி. ஒன்றில் அவர்கள் துயில்வதை விட்டெழுந்து அவ்வினாவிற்கு உத்தரமெழுதவும் அல்லது அவர்கள் தங்களுக்கு விளங்கவில்லையென்று எழுதவும் அப்படியே செய்யாமல் இருப்பது சரியல்லவென்றுணர்ந்து இருவரும் அதற்கடுத்த வழியை உதயதாரகை வழியாக அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுநிற்கிறேன். இப்படிக்கு

௲அ௱சஉ ஆ. வைகாசி. மீ. ௰எ தி. மட்டைநகர்
சோமநாதர் தவக்குமாரன் விசுவநாததேசிகர்.

பயனயமின்றிக் கிறுக்கிய கடாக்களை யுறுக்கிய திறன்மொழி.

உதயதாரகைப் பத்திரிகையை நடாத்துமுத்தமவையாவவர்களுக்காசீர்வாதம்.

தங்கள் உதயதாரகைப் பத்திரத்தின், எஎம். பக்கத்தில் கார்த்திகேயர்குமாரர் இராமலிங்கபிள்ளையென்பவர் இருகடாப்பொறித்தார். "ஒன்றறிவதுவே" என்பதற்குப் பொருள் சரிப்படவில்லையெனப் புகன்றார். பொருளேதினாற் சரிப்படவில்லையென்று அவர் புகல்வரேல் மருளகன்று தெருளுற்றிடவோர் விடை எழுதுவோம். அதுநிற்க, அவ்விராமலிங்கபிள்ளை என்பவா "தோற்கா துபோர்வை துளைக்காது முட்டை" எனபதை யாதுநூலினுளதென வினாவுற்றார். அத்திருவெண்ணை நல்லூரிற்றானே சடையருக்கு முன்பாகக் கல்வியிற் சிறந்த பெரியகம்பரரங்கேற்றிய இராமாயணத்தையேனும் அதற்கு உதாரணமாகவவர் கண்டறிந்திலரா? அதினால் அவர் அவ்வூரவரல்லவென்று விளங்குகின்றதே.

இங்ஙனம்,
உடுப்பிட்டி திருவல்லை கு. பள்ளிக்கூடம்
கு. கதிரைவேற்பிள்ளை } இருவர் கையொப்பம்.
தா. சிதம்பரப்பிள்ளை }

☞மேலே கண்டிருக்கிற "பயனயமின்றி" என்ற கடிதத்துக்குத் தேதியில்லாதிருந்து வெகு நாளைக்குமுன் வந்தும் அச்சடிக்கப்படாமலிருந்துபோயிற்று. உதயதாரகைப்பத்திராதிபதி.

உதயதாரகையை நடாத்திவருங் கனம் பொருந்திய வையர்வவர்களுக்கு வந்தனம்.

தங்கள் தாரகை, ௫ம். சஞ்சிகை, ௫௫ம். பக்கத்தில் விரிக்கப்பட்ட கடாவுக்குத் தருமறுவறை வேளாளா தெய்வம் வருணனென்றவருணருக.

இவை பலவுணர்ந்த சிங்கமிதுவுணராதனெற்ற- னவையெனவுணரான் கொல்லோ நவின்றிடுமேதுவென்னை- புவனமுழுயிரும் யாவும் புரந்திடுமெந்தைபாதம்- நவமுடனெய்துவானேனலத்தகவெய்துமோக்கம். இங்ஙனம் தங்கள் பணிவிடைகாரன்,

யாழ்ப்பாணம் வண்ணைநகர் ஓர்வேளாளன்.
சித்திரை மீ ௫. தி.

உன் பராபரனைச் சந்திக்கிறதற்கு எத்தனப்படு.

[Prepare to meet thy God.]

மனந்திரும்பாத பாவியே! பராபரன் உலகத்தை நடுத்தீர்க்கிற நாளொன்றுண்டு. அந்நாளில் யாவரும் அவருடைய சன்னிதானத்திற் சேருவார்கள், நீயும் அவர்களிலொருவன். ஆதலால் உன் தேவனைச் சந்திக்கவெத்தனப்படு, அவர் பரிசுத்தர், அவர் பாவத்தை அரோசிக்கிறவர், அவர் பாவிகளை வெறுக்கிறவர், பொல்லாங்கரைப் பகைக்கிறவர். நீயும் பொல்லாங்கன், நீயும் அவரை மறந்துவிட்டாய், அவருடைய வசனத்தைவெறுத்த நீ, அவர் விதித்த பிரமாணங்களை அவதூறுபண்ணியிருக்கிறாய், அவர் நியமித்த ஓய்வுநாளை அவபாவனைபண்ணினாய், அவரை அற்பமாக வெண்ணினாய். நீ அவரை நோக்கி விண்ணப்பம்பண்ணினதில்லை. அவர் உனக்குக் காட்டின இரக்கத்தை மதியாமலுமனுபவித்துவந்தாய். உன்னுடைய தகாத நினைவுகளும் நன்றிகேடும் பெருமையும் அகிர்த்தியமும் நீ பேசின தகாத வசனங்களும் உனக்கும் அவருக்கும் நடுவே வெளியரங்கமாகும். யாதொரு பாவத்துக்கும் நீ போக்குச்சொல்லமாட்டாய். அப்படியிருக்க உன் செனனமுதல் மரணபரியந்தம் செய்த பாவங்களுக்கென்ன சொல்லுவாய்? உன்னுடைய பாவங்கள் பொறுக்கப்படாதிருந்தால் நீ ஆக்கினைக்குள்ளாகவே தீர்க்கப்படவேண்டும். நீ ஒரு பாவஞ்செய்தவுடனே உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாக்குவது அவருக்கு நீதி. அவர் இரக்கமுமுள்ளவராயுமிருப்பதால் இந்நாளளவும் பொறுத்திருக்கிறார். அந்த இரக்கந்தான் உன்னுடைய பாவங்களுக்கு ஒரு பிராயச்சித்தத்தை நியமித்திருக்கின்றது. உன்னை நித்திய மரணத்திலிருந்து மீட்கத்தான் தம்முடைய குமாரனை மரணத்துக்கொப்புக்கொடுத்தார். அவருடைய மரணந்தான் உன்னை இந்நாளளவும் உயிரோடே வைத்திருக்கின்றது. குமாரன் உனக்காக மரித்ததென்று விசுவாசித்தாயேயாகில் உனக்காறுதல் கிடைக்கும். அப்பொழுது உனக்கு நேரிடடிருந்த ஆக்கினையும் உன்னை விட்டுவிலகும். அவர் உனக்குக் காட்டின மன்னிப்பின் வழியை நீ அனேக முறை தள்ளி அதை அசட்டைபண்ணினாலும் இன்னும் அவர் உன்னைக் கைவிடவில்லை. அவர் உன்னை அங்கீகரிக்கத் திரும்பத் திரும்ப அழைக்கிறார். குமாரனும் எப்பொழுதும் உனக்காகப் பரிந்துபேசுகிறார். ஆவியானவரும் அநேக முறை எச்சரித்திருக்கிறார். கிறிஸ்தவர்களும் நாளுக்கு நாள் உன்னைத் தெருட்டுகிறார்கள். இதுவெல்லாம் அவருடைய இரக்கமல்லவோ? இப்படியிருக்க உன்னிதயம் நாளுக்கு நாட் கடினப்படுகின்றது. நீ உன் வழியைவிட்டுத் திரும்பாமல் நரகமட்டுக்கும் நடக்கிறாய். அவர் உனக்கிரங்குகிறகாலம் சீக்கிரம் போகின்றது. இப்பொழுதே உன் இரட்சிப்பின் நாள், இதுவே நற்பிரிய காலம், இச்சீவியம் முடிந்தவுடன் பழிவாங்குதலினாள்வரும். அந்நாளிலே குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் நித்திய சீவனைக் காண்பான், அவரை விசுவாசியாதவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான். பிதாவாகிய தேவன் உலகத்தை நியாயந் தீர்க்கும் அதிகாரத்தைக்குமாரனுக்கொப்புக்கொடுத்தார், அவருடைய நியாயாசனத்துக்கு முன்னே நாம் நிற்கும்பொழுது நாம் அவரில் வைத்த அன்பே நமக்கொதுக்கிடமாயிருக்கும். ஆதலால் நீ உன் அக்கிரமத்தைவிட்டுத் திரும்பி திரியத்துவ தேவனில் அன்புவைக்கவேண்டும், அப்படித் திரும்பாவிடில் நித்த நிற்பந்தமே உன் சுதந்தரம், நீஅப்பொழுது மலைகளே! அவருடைய சன்னிதானத்துக்கென்னை மறைத்துக்கொள்ளுங்களென்று கதறுவாய்; அப்பொழுதுதானே தேவனுடைய கோபத்தின் உக்கிரத்தையும் அதின் சாப அக்கிரத்தையும் உணர்வாய். பழிவாங்குதலின் மிலாறு உன்னைக் கீழே விழுத்தி அழிவுக்குக்கொண்டுபோகும், அவருடைய தீர்ப்பைத்தடுக்க வேறொருதேவனில்லை, அவருடைய கரம் சருவ இடங்களுக்கும் மகாவல்லபமுள்ளது. இப்படியிருக்க நீ அவருக்குச் சத்துருவாயிருக்க விரும்புகிறாயோ? மித்துருவாயிருக்க விரும்புகிறாயோ? உன்னுடனே சகவாசிகளாயிருந்த விசுவாசிகள் அவருக்குச் சிநேகிதராயும் அருகாசனத்தராயுங் காணப்பட நீ நரகத்திலே விழுந்து புலம்பவேண்டுமே, அவர் மாறாதவராயிருக்கிறாரே. அவருடைய தீர்ப்புக்கு மாறுதலில்லையே, அவர் நித்தியமுள்ளவரே, அவருடைய தீர்ப்புந் நித்தியமுள்ளதே. நீ இப்படிப்பட்ட தீர்ப்புக்கு அஞ்சமாட்டாயா? நீ நித்திய கோபாக்கினைக்குட் புகுதுகிறாயே, அந்த அக்கினி நித்தியமும் அவியாதிருக்குமே. நீ குமாரனை விசுவாசிக்கிறதற்கு இதுவே சமயம், இதுவே காலம். எங்கள் சீவனென்ன புகையல்லவா! எங்கள் சரீரம் காலமே அலர்ந்து அந்திபடமுன் வாடும் பூவல்லவா? எங்கள் ஆயுசின் காலம் போகப் போகப் பழிவாங்குதலினாள் அணுகி அணுகி வருகின்றதே, ஆதலால் இப்பொழுதே மனந்திரும்பு, இப்பொழுதே குணப்படு, இப்பொழுதே அவரைச் சந்திக்கப் பிரயெத்தனப்படு.

௩ம். அதிகாரம்.

நீத்தார்பெருமை—*The Praise of Holy Men.*

௨௯. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்தலரிது.

பு. துறவு, மெய்யுணர்வு, நிராசை முதலாகிய நற்குணங்களென்று சொல்லப்பட்ட மலையின் முடிவில் நின்ற முனிவருடைய கோபமானது தான் உள்ள அளவு கணப்பொழுதாயிருந்தாலுங் கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுப்பது அரிது.

The anger of those who have ascended the mountain of goodness, though it continue but for a moment, cannot be resisted. *Drew.*

௩௰. அந்தணரென்போரறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்
குஞ்,
செந்தண்மைபூண்டொழுகலான்.

பு. எல்லா உயிர்களிடத்தும் செப்பமாகிய கருணையை வைத்து நடப்பதினாலே அந்தணரென்று சொல்லப்படுபவர் துறவறத்திலே நிலைபெற்ற முனிவராம்.

The virtuous are truly called Andanar; because in their conduct towards all creatures they are clothed with kindness. *Drew.*

No. XI.

MESSRS. EDITORS,

Those of your Readers who have not given the subject their special attention will, I dout not, be surprised to learn that there are more than 80 *verbs* in the English language definitive of the operations of the human mind. This circumstance illustrates the richness of the language and the power of composition possessed by one who has its multitude of Synonymes at full command.—I send a list of the verbs alluded to with the most exact and critical definitions I could obtain. I do not annex a list of *sentences* lest these might call for more room in your paper than you could reasonably allow. Will you kindly give your Readers the *Tamil* of each of these words? *W.*

Through the medium of the *Mind* mankind

THINK—To have the mind occupied on some subject.
SUPPOSE—To receive a thing into the mind as true.
IMAGINE—To form a notion or idea in the mind.
BELIEVE—To have a firm persuasion of any thing.
DEEM—To conclude on consideration.
REFLECT—To turn back the mind upon its past operations or upon past events.
PONDER—To view with deliberation.
MEDITATE—To let the thoughts dwell on a subject.
MUSE—To be closely occupied in contemplation.
CONSIDER—To view a subject attentively.
REGARD—To notice favorably or with acceptance.
FANCY—To believe or suppose without proof.
CONTEMPLATE—To think upon studiously or consider with attention.
CONCEIVE—To form in the mind.
COMPREHEND—To seize or contain in the mind.
UNDERSTAND—To receive or have the ideas expressed or intended to be conveyed by a speaker or writer.
APPREHEND—To understand without passing a judgement or drawing an inference.
CONJECTURE—To throw together possible or probable events.
GUESS—To form an opinion without certain principles or means of knowledge.
DIVINE—To think and know as independently as God.
SURMISE—To entertain thoughts on slight evidence that something does or will exist.
COGITATE—To direct the thoughts to an object.
ENTERTAIN—To keep hold or maintain in the mind with favor.
WILL—To decide in the mind that something shall be done or foreborne.
WISH—To have a desire either for what is or what is not supposed to be obtainable.
CHOOSE—To take a thing among others.
PREFER—To regard one more than another.

ஆனி மாதம்.

சாதிமீ. ஆனி யஙுதீ. முதல் ஆடி யகூதீ வரைக்கும்.

E. date	தமிழ்த் தேதி	வாரம்	நட்சத்திரம்.		திதி.		யோகம்		கரணம்.	
13	௧	தி	ஆ	௨௯	ப	௩௪lll	வி	l	ப	௯lll
							அ	௫௨l	பா	௨௭l
14	௨	செ	ம	௨௫	ஷ	௨௫ll	வ	௪௫l	தை	௨௫ll
15	௩	பு	பூ	௨௨	ஸ	௰௯ll	சி	௩௭lll	வ	௰௯lll
16	௪	வி	உ	௰௮	அ	௰௯lll	வி	௩௰ll	ப	௰௯lll
17	௫	வெ	அ	௰௩lll	ந	௮l	வ	௨௩ll	கவு	௮l
18	௬	ச	சி	௰lll	த	௩ll	ப	௰௭l	க	௩ll
					வ	௫௫lll			வ	௨௭lll
19	௭	ஞா	சு	௮ll	து	௫௯	சி	௰௧ll	ப	௨௭lll
20	௮	தி	வி	௭lll	தி	௫௪	சி	௯ll	கவு	௨௫
21	௯	செ	அ	௭l	ச	௫௩	சா	௨l	கர	௨௪
							சு	௫௯lll		
22	௰	பு	கே	௮ll	0	௫௩ll	சு	௫௭ll	வி	௨௩l
23	௰௧	வி	மூ	௰௧ll	பி	௫௫	பி	௫௯ll	பா	௨௯l
24	௰௨	வெ	பூ	௰௫l	து	௫௮	மா	௫௯l	தை	௨௯ll
25	௰௩	ச	உ	௨௰	தி	௯௰	வை	௫௭	வ	௨௯lll
26	௰௪	ஞா	தி	௨௫lll	தி	௪lll	வி	௫௮l	வி	௪lll
27	௰௫	தி	அ	௩௧lll	ச	௯l	பி	௫௯lll	பா	௯l
28	௰௬	செ	ச	௩௮l	ப	௫௪l	ஆ	௯௰	தை	௰௧l
29	௰௭	பு	பூ	௪௪ll	ஷ	௰௯	ஆ	௧l	வ	௰௯
30	௰௮	வி	உ	௫௰l	ஸ	௨௰ll	சவு	௨ll	ப	௨௰ll
JULY.										
1	௰௯	வெ	ரே	௫௫	அ	௨௪	சோ	௩ll	கவு	௨௪
2	௨௰	ச	அ	௫௮	ந	௨௯lll	அ	௩ll	க	௨௯lll
3	௨௰௧	ஞா	பர	௯௰	த	௨௮	சு	௨lll	வி	௨௮l
4	௨௰௨	தி	பர	௧ll	ஏ	௨௮l	தி	௧	பா	௨௮
							சூ	௫௭		
5	௨௰௩	செ	கா	௨lll	து	௨௭l	க	௫௪l	தை	௨௭l
6	௨௰௪	பு	ரோ	௨lll	தி	௨௪lll	வி	௪௯ll	வ	௨௪lll
7	௨௰௫	வி	மி	௪lll	ச	௨௧ll	து	௪௪	சகு	௨௧ll
			தி	௫௮						
8	௨௰௬	வெ	பு	௫௭	*	௰௭ll	வி	௩௭lll	நா	௰௭ll
9	௨௰௭	ச	பூ	௫௩ll	பி	௰௨ll	அ	௩௧	ப	௰௨ll
10	௨௰௮	ஞா	ஆ	௪௯lll	து	௯lll	வ	௨௩lll	கவு	௯lll
11	௨௰௯	தி	ம	௪௫ll	தி	௧	சி	௰௯ll	க	௧
					ச	௫௩lll			வ	௨௯lll
12	௩௰	செ	பூ	௪௪ll	ப	௪௮lll	வி	௮lll	ப	௨௮lll
13	௩௰௧	பு	உ	௩௭ll	ஷ	௪௩	வ	௧	கவு	௰௯l
							ட	௫௨ll		

வியாழக்கிழமைச் சங்கிராந்தி நாடி ௨௯, விஞடி ௫௯, கற்கடகராவி.

SUPPLEMENT TO THE
உதயதாரகை.—MORNING STAR.

உ. புத்தகம் சஞ்சிகை. ௰௧.] ௲அ௱௪௨ ஹு. ஆனி. உ, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, June, 2, 1842. [Vol. II. No. 11.

Gardener's Calendar for June.

MADRAS.

Mean Temperature 88—*Average fall of rain* 1. 46.

If the season is at all favourable, this is a very desirable time to sow the first crop of celery, beet root, and asparagus in boxes, for transplanting towards the latter end of August, or beginning of September.

Cabbage seed may be sown in boxes in all this month. If the weather be favorable for transplanting, they should be put out in the beds in the following month, and finally transplanted in August. In ordinary seasons, good cabbages may be procured in this manner during the whole of October, November and December, by which time peas and other vegetables become abundant. If the weather should continue very hot during September, without showers, the plants should be kept in the boxes until the end of September, or beginning of October.

As it is desirable to get strong celery plants before the monsoon, fresh seed should be sown every fortnight from the middle of June until the end of October. Beet also should be sown in successive crops and transplanted once or twice. This vegetable is not likely to be injured by the heavy rains of the monsoon. Asparagus seed should be sown in boxes towards the latter end of the month and transplanted in November, in rows two feet apart, and the plants one foot from each other. The soil should be mixed with a large portion of rotten horse manure; it is scarcely possible to make the ground too rich for asparagus. Fresh asparagus should be sown whenever procurable, and especially between the end of June and the beginning of December.

In this month mangoes, oranges, pine apples, pumplenoses, plantains, pomegranates, cucumbers, melons, green melons, and limes are abundantly supplied at low prices in the market. Carrots, turnips, cabbage and other European vegetables are scarce and dear; but pavakai, poodalankai, greens and brinjals are procurable in small quantities.

The following fruits and vegetables are also to be had in this month;—custard apples, sapadella, lemons, mangostan, parsnips, salad, and vegetable marrow.

BANGALORE.

Mean Temperature 76—*Quantity of rain measured* 4 *inches.*

The directions for this month are very similar in many respects to those given for May and April, in order to have the flowers and vegetables later in the season. Mangoes are in great perfection. Stake the dahlias put into the ground last month. The natives plough their grounds and sow the east-nut. The white grub of the cricket is often very numerous this months and commits dreadful havock. This is the best mouth for sowing seeds from England, &c. provided they arrive in the two or three preceding month but in general it is adviseable to sow them as soon as they are unpacked. The fields for hay should be scratched by the native plough and manured. Cuttings and suckers of chrysanthemums, if taken off and planted in small pots, will flower in September.

THE ENTRANCED FEMALE

Or, the remarkable disclosures of a Lady concerning another World.

BY ROBERT YOUNG.

(Concluded from page 94.)

From the gates of hell Miss D—— was conducted to another position, whence she had a view of heaven, and hell, and earth; and she described the earth as appearing like a vast stage crowded with human beings, and full of confusion and blood. From this stage persons were continually stepping off: and others were rapidly approaching its edge, and would very soon disappear; amongst whom was Mrs. L——, an intimate friend of ours, who died a fortnight afterwards. Other persons, whom she named, were represented as near the edge of the stage; and although quite well when she made this communication, did in every case shortly afterwards leave this probationary state. One of the days in which Miss D. lay entranced, was the holy Sabbath; and she told us that she knew where I and my colleague preached on that day; and from each chapel she perceived holy incense rise, which she described as mingling together and coming up before the throne; then taken by the Saviour and presented to the Father, whilst angels and all the company of heaven rejoiced together. She also stated, that during one of Mrs Young's visits to the house where she lay entranced, she saw her sitting by her bedside, reading to the family a chapter out of St. John's Gospel, and then saw her kneel down and pray with them. She likewise gave us to understand, that *matter*, under none of its forms or modifications, is any interruption to vision or movements of spiritual beings.

She was next taken to a place whence she was permitted to see the moral state of the world. A female, holding a prominent situation in the church, was represented as sitting under a tree of most luxuriant and beautiful foliage, with a long tube in her mouth, by which she was drawing people to her; and the conducting angel informed Miss D—— that the tube indicated the power of this female's persuasive language, the foliage of the tree her religious profession, and its trunk the state of her heart. On looking at the trunk, she beheld that its core was rotten, and full of venomous reptiles. Miss D—— told this to the female in question; and from the unchristian temper she manifested on the occasion, and her subsequent conduct, she fully proved the correctness of the representation. Another female, a professor of religion, was represented to her as having yielded to temptation, and withdrawn her heart from God; and when her backsliding was announced in the world of spirits, Miss D. looked toward the Saviour, and thought she perceived the appearnce of blood trickling from his wounds, as if "crucified afresh." (Heb. vi. 6.) When Miss D—— was at our house, she sent for this female, and in the presence of Mrs. Young and myself, told her the above; and according to her penitential acknowledgement, it was a correct view of her spiritual state. Miss D—— had likewise the moral condition and perilous circumstances of a young man brought before her. He was in possession of religion, was represented as assailed by a very plausible temptation, and would make shipwreck of faith if he did not resist it. She made this disclosure to him also in our presence; and after some evasion on the subject, he appeared greatly agitated, and declared that such was his temptation, although he had not mentioned it to any one. For some time he resisted, but finally fell into the snare; and his sad experience proved the correctness of Miss D——'s communication. A lady whom she named was represented to her as attired in the purest white, and surrounded by a number of little children, whom she was striving to wash in pure water, that they too might be white and clean; and the angel told her that the lady's robe was indicative of her purity of heart, and her holiness of life, and that her employment symbolized the nature and effects of her exertions in the church of God. I was well acquainted with this lady, and could bear witness to the correctness of this picture, for she was in my opinion one of the holiest of women, and was exceedingly useful to children and young people; indeed the honoured instrument of bringing many of them to God. Another lady she described as standing at the entrance of the path leading to eternal life, with a

book in her hand, and crying to the giddy multitude,

"Come back, this is the way;
Come back, and walk therein."

This lady, who was well known to the writer, had made many sacrifices for the cause of Christ, and was, I believe, doing what she could to bring poor wanderers back to God.

Many other things were mentioned by her, but which I cannot now so distinctly remember as to warrant my making any record of them here. There was a strange unearthliness about this young woman after this remarkable event. Previously her disposition was rather sullen, and there was an impression of sourness on her countenance; but the change produced by this occurrence was manifest to all that knew her. Her temper became the most amiable, and her countenance was lighted up with more than ordinary joy. But, strange to say, in a few months she allowed herself to be exalted above measure through the abundance of the revelation, and consequently lost much of her glory; but the rod of affliction led her to recover her forfeited enjoyment, and in about three years after this trance she died happy in the Lord.

No person is perhaps more disposed to scrutinize and to reject the disclosures of what are called trances and visions, than myself; and yet when they furnish so many marks of genuineness as those of Miss D——, I think they should be allowed their proper weight and influence in confirming and illustrating the doctrines of revelation. There is nothing in Miss D——'s disclosures inconsistent with that Book which is to be a light unto our feet, and a lamp unto our paths, and by which we are to regulate our faith and practice; but, on the contrary, there is the most perfect accordance. The word of God informs us that there is a world of spirits, into which men enter on quitting this life, and are happy or otherwise according to their moral character; and if the Lord should in some cases, for reasons best known to himself, lift the veil which conceals from our view that spiritual region, we ought not to reject the light thus let in upon us, but rather avail ourselves of its assistance for the better understanding of the word of God, and the realities of another state of existence.

With respect to the locality of the world of spirits, conjecture has been busily and fruitfully employed. Some suppose that it is in the sun; others that it is in the centre of the vast universe, attracting and governing all the celestial bodies in their revolutions: but the opinion which to me appears most plausible, is that of its being in the air, and consequently all around us. It is true we perceive it not, because our "senses are holden." Our physical nature is supposed to be the veil, separating between us and the invisible region; but when this veil is removed by the hand of death, our souls will at once find themselves in that region, and discern things which, though now present, are not seen because spiritually discerned. This view of the subject seems to be countenanced by the sacred Scriptures. The mountain appeared covered with spiritual beings when the Lord, in answer to the prayer of the prophet, opened the eyes of his servant, or drew aside the veil. (2 Kings vi. 17.) Stephen, at the time he was about to suffer martyrdom, "saw the heavens open, and Jesus standing at the right hand of God." Believers are to be "caught up to meet the Lord in the air;" and the ministering spirits which "minister for them who shall be heirs of salvation," "do always behold the face of our Father which is in heaven." They do not leave the spiritual world to perform their ministrations, but are in heaven, it would seem, at the very time, they are "encamping round about them that fear the Lord." It is true that this view, as well as others, relative to the abode of separate spirits, involves difficulties not to be solved in this imperfect state; but it nevertheless appears to receive some sanction from the word of God, and is, in my estimation, more consistent with the condition of being entranced than any other opinion held on the subject.

It is also a very generally received opinion that spirits know each other in the invisible world. The rich man knew Abraham and Lazarus; and the Apostle, referring to a future state, tells us that "then shall we know, as also we are known." According to the testimony of Miss D——, she knew, without being informed, the various beings she met with in the world of spirits. It appears to be a region of knowledge intuitively obtained, without any laborious effort or inquiry. This view of the subject is calculated to strike terror into the hearts of those who, by their neglect or influence, destroy souls, as it supposes they will know their victims when they shall meet them in the world lying beyond the tomb; but it is a view well adapted to excite pleasurable emotions in the breast of those who "turn many to righteousness," as it encourages the hope of their recognising their "spiritual children" as their "crown of rejoicing in the presence of our Lord Jesus Christ at his coming."

There is another opinion, entertained by some persons, which does not appear to be without foundation in the word of God,—that the inhabitants of eternity know what is taking place in this world. The temptations presented to the mind by wicked spirits, the guardianship of angelic beings, the cloud of witnesses represented by the Apostle as looking from their place of rest upon Christians running the race set before them, and the joy felt in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth, certainly very strongly countenance the opinion. This also agrees with Miss D——'s statement; for she told us most distinctly that the state and circumstances of the population of our globe were fully known to the inhabitants of the other world. How startling is the thought! What manner of persons ought we to be, in all holy conversation and godliness? If earth is without a covering to eternity, with what circumspection ought we to walk!

Now, if these things be so; if there be a state of future rewards and penalties, on which we must enter on leaving this state of trial; how important it must be, for eternal things to exert their due weight and influence upon us, that when we fail on earth, we may be received into everlasting habitations! Were we to judge of the relative claims of time and eternity, by the general deportment of men, we should conclude that the former were far more imperative than the latter; the perishing body more valuable than the immortal soul; and the pleasures of sin, which are but for a season, more to be desired than those unfading joys which are at God's right hand.

One of the persons that Miss D—— saw in torment, had been in the habit of violating the Christian Sabbath, by matters of worldly business. I more than once reproved her for it, warned her of her danger, and exhorted her to flee from the wrath to come. She acknowledged the propriety of my remarks, but, like many, pleaded her secular engagements, and expressed a hope that at no very distant period she would be able to retire from business and attend to her soul. Unhappy woman! Procrastination has ruined many a soul, and it ruined hers, for whilst she was about to realize all that her earthly mind had long and ardently desired, the messenger of death suddenly and unexpectedly blighted all her hopes, abruptly put an end to her mortal life, and Miss D—— saw her in hell lift up her eyes, being in torment. "O that mor-

tals were wise, that they understood this; that they would consider their latter end!"

தாரகாதிபதிக்கு,

நாங்கள் சிறிது கிழமைக்கு முன்னே சில பல கடிதங்களை அனுப்பிவைத்தோம். அவைகளின்னமச்சிற்போடப்படவில்லை. அதற்குப் பின்னால் அனுப்பின கடிதங்களை அச்சுப்போட்டிருக்கிறீர்கள். தாங்கள் தயவுபண்ணித் திகதியின்படி அச்சடித்தால் நலமாயிருக்கும். நாங்களெங்கள் தேறுதலுக்கும் மறுபேருடைய தேறுதலுக்குமாக வெழுதுகிறதேயல்லாமல் மற்றும்படியல்ல. இடையெழுத்துக்கு வேற்றினங் கேட்டதுபோல நாங்களில்லாதவைகளையெழுதவில்லை. உதயதாரகைவழியாய் நாங்களறியாததுங் கேளாததுமான வெகு காரியங்களைக் கற்றறிகிறோம். உண்மைப் புலவரின்னாரென்றுமறிகிறோம். நீங்களெப்பொழுதுமிதை அச்சடிப்பிப்பீர்களென்று காத்திருக்கிறோம். உண்மையான களஞ்சியப்புலவராகிய மகாகனம்பொருந்திய, நீ. நீ. வேதகிரிமுதலியாரவர்கள் இலக்கணவிலக்கியக் களஞ்சியத்தினால் அதிகந்தேறுதலை அடைகிறோம். இப்படிக்கு உதயதாரகையைச் சந்தோஷமாய் வாசிப்பவாகளனைவரும்.

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

"உதயதாரகையைச் சந்தோஷமாய் வாசிப்பவர்களனைவரும் தயவுபண்ணி இனிமேல் வரவிடுங் கடிதங்களைத் தேதியின்படி அச்சடிக்கவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டகேள்விப்படிசெய்வது சில பல காரியங்களினால்நியாயமாய்க் காணவில்லை. ஏனென்றால்,

௧வது. சில கடிதங்கள் அச்சடிக்கப்படுவதற்குத் தகுந்ததல்ல.

௨வது. அச்சடிக்கத் தகுமானவைகளைப் பின்போட்டுவைத்துச் சமயம் வாய்த்தவேளைகளிற் பிரசுரஞ்செய்வதால் அக்கடிதங்களால் வரப்பட்ட பலாபலனற்றுப்போவதேயில்லை.

௩வது. காலவொழுங்கைப்பற்றி வருகிற சில கடிதங்களைச் சுறுக்கிலே அச்சடிக்கவேண்டியது. தடைப்போட்டுவைத்துப் பின்னொருவேளையிற் பிரசுரஞ் செய்வதில்யாதொருபிரயோசனமில்லை.

௪வது. சில கடிதங்கள் வந்தவுடனே அச்சடித்துப்போடுவது நலமென்று தாரகைப் பத்திராதிபதியவர்களுக்குத் தோற்றினாலும் அது மறுபேருக்கப்படித் தோற்றுகிறதில்லை.

இனிமேல் அச்சடிக்கப்படக் கூடிய கடிதங்களைத் தெண்டித்துக் கூடியளவு சுறுக்காக அச்சடிப்பிப்போம். உதயதாரகை வழியாய்த் தாங்களதிகந் தேர்ச்சியை அடைகிறோமென்று கேள்விப்பட்டதற்காக மெத்தச் சந்தோஷமாயிருக்கிறோம்.

சருவவல்லமையுள்ளோனுக்கு ஸதோத்திரம்.

உதயதாரகையின் முகாமைக்காரரே.

பொதுநன்மைக்காக உண்டுபண்ணிப் பிரபலஞ்செய்து வருகிற உங்கள் உதயதாரகைப் பத்திரிகையால் அநேகர் நயமடைகிறார்களென்பதற்குப் பிசகில்லை.

ஆனாலும் ஒரு பிறவிக் குருடன் கெட்ட வஞ்சனைகளைக் கற்ற வயித்தியனாலொரு நிமைப் பொழுதவன் குருடகலச் செய்த சமையம் ஒரு குட்டிகைச் சுவரை விட மற்றொன்றுங் காணமல் அவன் பூச்சக்கரத்தின் வன்னிப்புகளை வகைவகையாய்த்தொகுத்துரைத்தமேரையாய், சருவபடைப்புகளுக்கு மேலோராயுதித்த இரட்சகராகிய முகமதுநபி(தீர்க்கதரிசி)நாயகம் அவர்களினது பிறப்பும் அவர்களினது திருச்செய்கையுந் திட்டாந்திரமும் பரிசுத்தம்வதபோதகமுமிருக்குந் திவ்விய பாங்குக்கு மாறாக அவரைக் குறித்துச் சில மனப்பொருமையுள்ள வஞ்சகர் அநேகப் பொய்களைத் திரட்டி உண்டுபண்ணிய ஓர் கட்டுக் கதையை விசுவசித்துங்கள் பத்திரிகைகளிற் சமையத்துக்குச் சமையம் அச்சிற் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திவருவது ஒரு விதத்திலுந் நியாயமில்லாத துற்செயலாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இனிமேலைக்கு அப்படிக்கொத்தவீண்செய்கையைச் செய்யாமல் நிறுத்திப்போடுவதே யாவற்குமுத்தமம். அல்லது உள்ளதுபோல் அத்தைப் பிறியமானாற் பதித்து வருவதே முறை. அப்படி அல்லவென்று நயினாராகிய நபிமுகம்மதவர்களுக்கு எதிரிடையாய் உண்டுபண்ணி அல்லது உண்டுபண்ணிய பொய்க்கட்டை இனிமேலைக்கும் பதித்துவெளிப்படுத்துவது நன்மையென்றுங்கள் சிந்தைக்கொத்திருந்தால், வேதப்புரட்டிகளும் மார்க்க விரோதிகளுமாரெனப் பிறமதத்தார் அறிந்துதியாணித்துச் சீர்தூக்கித் தெரியும்படி இதைக் குறித்து நான் எழுதுங் கடிதங்களை எழுத்துக் குற்றம்பாராட்டாமல் உங்கள் பத்திரிகைகளிற்பதித்து வெளிப்படுத்திவருவதே நீதியுற்ற செய்கை.

ஆதலால் இக் கடிதத்தை உங்கள் அடுத்த பத்திரிகையினோர் கோணத்திற் பதித்துப் பிரசுரஞ் செய்து அத்துடனே இதற்குற்ற மறுமொழியும் அறிவிக்கும்படி கேட்கிறேன்.

காவிக்கோட்டையில் ௲௮௱௪௨. ௵. வைகாசி. ௴. ௯ தி. — உங்கள்உண்மையுள்ள ஓர் முஸ்லிம.

பத்திராதிபர்களின் குறிப்பு.

நாங்கள் உதயதாரகையிற் பிரசுரஞ் செய்துவருகிற மகமதுவின் சரித்திரத் தொடர்ச்சி உண்மையானதுதானென்று நம்புகிறதற்கு நியாயமுண்டு. ஆகிலும் எங்களுக்குக் கடிதமெழுதிக்கொண்டவர் நல்லபோதுமான நியாயங்காட்டி நாங்கள் செய்துவருகிற போங்குமொழுங்குந் தொடர்ச்சியுந் தப்பெனச் சொல்லி அவர் தாமே சரியெனக் காண்கிறவைகளை எழுதிவரக்காட்டுவரேல், அவர் எழுதியனுப்புவையை நாங்கள் அச்சடிப்பிக்கிறதற்கு யாதொரு தடையுமிராது.

மகா கனம் பொருந்திய முகாமைக்காரருக்கு வந்தனம்.

பாட்டு.

இன்னதினியதென்று இதற்குப் பொருளைச் சொல்லி இணங்க
வாருஞ் சுவாமி
தென்னகற்மதிவாழும் பூலோகந்தனிலுள்ள திருச்செந்தூர்வேல
ரைத் தென்னோலையாலொரு தேரோட்டிவைப்பதும். இன்ன.
அவலைத்தெளிப்பதும் பயறுய்முளைப்பதுமணிலேறினவிருட்சம்அ
டியோடே சாய்வதும் இன்ன.
பசுவைக் கண்டு புலி பயந்தோடிப்போவதும், பட்டணமெல்லா
மொரு படல்கொண்டடைப்பதும் இன்ன.
பூனையை எலிதின்றுபுளித்தெப்பம் விடுவதும்பூலோகமெல்லாமொ
ரு பிடிக்குளடங்குவதும் இன்ன.
ஆனையைச் சுட்டுப்பொன் கரித்துணிவெளுப்பதும்,அரிநாகங்கெ
ருடன் மேல் அழகாக வருவதும் இன்ன.
கோணமலையைக் காதிற் குண்டலமாய்த்தரிப்பதுங், குமரிகொ
ண்டையினாலே கோபுரமறைப்பதும் இன்ன.
புல்லுக்குமழுவுக்கும் பொர்க்கோலமானதும், புருஷரில்லாப்பெண்
கள் பிள்ளையுண்டானதும் இன்ன.
கல்லுக்கும் உருக்குக்குங் கத்தியுண்டானதுங் களைந்த அரிசிதனி
ல் உழுந்து போட்டுவெந்ததும் இன்ன.

மகா கனம்பொருந்திய முகாமைக்காரரே,

இப்பாட்டின் அர்த்தம் என்னுடைய சிற்றறிவுக்குத் தோன்றுமையால் அடியேனுக்கு அவ் ஆத்தத்தைத் தோன்றப்பண்ணும்படிக்கு உங்கள் உதயதாரகைப்பத்திரிகை வழியாய் என்னுடைய சிற்றறிவுக்குத் தோன்ற அடியேன் உங்களை மிகுந்த தாழ்மையாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிக்கு

௲௮௱௪௨ ௵. வைகாசி. ௴. ௰௫. திகதி. மதுரையில்
உகூற்மராமத்து சூப்பிறன்டெண்டு குமாஷித்தா பெரியசாமி
பிள்ளை குமாரன் முத்துக்கருப்பபிள்ளை.

கனம்போருந்திய முகாமைத்துரையே,

தங்களுதயதாரகை, ௨ம். புத்தகம். ௩ம். சஞ்சிகை, ௫ம். பக்கத்தில் மதுரை அப்பாவு நாயகர் குமாரன் சின்னச்சாமி நாயகர் (அவர் எப்போது மாணக்கரென்று யானெண்ணுகையால்) கடாவிய கடாவிற்கு யாரென்கிலு மெழுதிய விடையை வாசித்தறிய ஆசித்திருந்தேன். ஆகிலும் அவற்றைக் கண்டறிந்திலன். முற்றறிந்த கற்றோர் சிற்றறிவோன் கடாவையவிழ்த்தறமக்கு விநோதமல்லவென்றெண்ணினாரெனக் கருதி அந்நாயகர் போலுஞ் சிற்றறிவுள்ள யான் கற்றறிவளவிற் செப்பிய விடையை யுங்கள் தாரகைவழியாய்ப் பிரசுரஞ்செய்யும்படி வந்தனஞ்சொல்லிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்;

"நேரினமணியை நிரல்படவைத்தாய் கோரின" வென்னுஞ் சூ

த்திரஞ் சொல்விய நன்னூலாசிரியர் அணியிலக்கணத்துட் சொல்லவேண்டிய பொருள்களெட்டையுஞ் சொல்விலக்கணத்துட்சொல்விய காரணந் தமக்குப் புலப்படவில்லையென்றார். நன்னூலாசிரியரவ்வுழிவைத்தது யாது காரணங் கருதியோவென்றால், மேல் ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழியென்று வென்று நிறுவிய காரணங்கருதி அஃதேற்பெரும்பாலும் யாப்பிற்கேயுடைமையினுண்டே வைக்கற்பாறெண்ணின், சொல்லறிந்தியாப்பறிய வேண்டுதவிற் சொல்லறிவுழி வைக்கவேண்டுமெனக் கருதினார் "அணி" யாப்பிற்கணியெனக் கோடல்வேண்டும். இவற்றிற் கிலக்கியச்சாட்சி காட்டல் வேண்டாது.

இப்படிக்கு,

யாழ்ப்பாணம் ௪௨ம் ஆ } ஓரியாழ்ப்பாண மாணாக்கன்.
வைகாசி மீ ௨௮ தீ }

(On the quality of a Poetic Verse.)

உதயதாரகைப் பத்திராதிகாரிக்குமபற்பல முயற்சிக்காரருக்கும் பலகால் வந்தனம்.

தங்கள் பத்திரிகையொன்றின்கண் சென்னைக்கல்விச் சங்கத்துச்செந்தமிழ்ப்புலமை நடாத்து மகாகனம்பொருந்திய, ம. றீ. றீ. விசாகப்பெருமாளையராற் செய்யப்பட்ட "வருங்குன்ற." என்னுங்கட்டளைக்கவித்துறை கவிப்பாவாயிருப்பதின் காரணத்தைக் கற்றுவல்லபுலவரிடத்திற் சகலநூல்களையுமதிநுட்பமாய்த் தேர்ந்தெழுதிய உடுப்பிட்டி வைத்தியலிங்சர் என்பவர் அக்கவியின் கடைச்சீரெல்லாங் கூவிளங்காயாயிருக்கின்றனவென்றுமே.நான்காமடியின் கடைச்சீர் கருவிளங்காயாயிருக்கின்றதே. அவ்வைத்தியலிங்கர் சகலநூற்களையுமாராய்ந்தெழுதினவராதலாற் கூவிளங்காயென அவராராய்ந்த நூற்களிலெந்நூலைத் தொட்டெழுதினார் என்பதைத்தயவுவைத்துப் பத்திரிகை வழியாயெங்களுக்கறிவிக்கமன்றுடுகிறோம்.

சுண்டிக்குழி ௪௨ ஆ } இப்படிக்கு
வைகாசி மீ. ௯. தீ } கீச்சியாம்பிள்ளைமொண்டான்.

உதயதாரகைப் பத்திராதிபருக்கு.

கனம்பொருந்திய அய்யாவே,

நான் உதயதாரகை, ௧ம். புத்தகம், ௨௰ஞ்.சஞ்சிகையிற் கேட்டவினாவில் "விளங்காய்" என்றிருக்கவேண்டியதை மறவியினிமித்தங் "கூவிளங்காய்" என்றெழுதிப்போட்டேன். ஆகையால் அதைவாசித்தவர்களும் வாசிப்பவர்களுந் திருத்திவாசிக்கும்படி கேட்கிறேன்.

௲௮௱௪௨ம். ஆ. } இப்படிக்குத்தங்கள்பணிவிடைகாரன்.
வைகாசி மீ. ௨௫. தீ. } சுப்பிரமணியர் வைத்தியலிங்கன்.

மகாகனம்பொருந்திய முகாமைத்துரையே,

உங்களுதயதாரகை, ௨. புத்தகம், அ. சஞ்சிகை. ௯௪. பக்கத்திற் காணப்படும் "அச்சிரம்'ப்பாடல்" என்னும்பந்தத்தினது அநுபந்தங்களுங் கருத்தும் என்புல்லறிவிற்குப் புலப்படவில்லை. தமிழகராதிகளிலுங் கண்டிலன். கற்றோராயினும் விண்டிலர். ஆகையாற்றங்கள் தாரகைவழியாய் இதைப் பிரசுரஞ்செய்து கற்றோரெழுதும் வியார்த்தியையானுங் கோடற்பொருட்டு அதின்வழியாய்ப் பிரசுரஞ்செய்ய மன்றுடிக்கேட்கிற தங்கள் தாழ்மையான மாணாக்கன்.

யாழ்ப்பாணம். ௲௮௱௪௨. ஆ. } வி. காழாரன்.
வைகாசி மீ. ௩௰. தீ. }

திருநெல்வேலியிலே தேவாராதனைக்கென்று தேவாலயங் கட்டப்பட வேதுவாயிருக்கிற நன் முயற்சிக்காக நாங்கள் அளவிறந்த சந்தோஷத்தைக்கொண்டிருக்கிறோம், ஆனபடியால் இத்தேவாலயத்தைக்கட்ட ஏற்பட்டிருக்குமெங்கள் சிநேகிதருடைய முயற்சி அநுகூலப்படவும், அதன் மூலமாகக் கிறிஸ்துநாதருடைய பரிசுத்த நாமமெங்கும் விஸ்தாரமாய்ப் பிரபலியப்படவும் நம்பி ஆசையுடன் வரவுகாத்திருக்கிறோம்.—பத்திராதிபதி.

உதயதாரகை முகாமைக்காரரவர்களுக்கு,

இதனடியிலெழுதிய விசேஷத்தைத் தங்களுதயதாரகையின் மூலமாய்ப் பிரசித்தம்பண்ணும்படி யெழுதியனுப்ப அடிக்கடி ஆசையாயிருந்தும் பல அலுவல்களினாலே தடைப்பட்டேன். இப்போதுகூடியமட்டும் எழுதியிருப்பதினாலே மேற்சொல்லிய விசேஷத்தைப பிரசித்தஞ் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலிச் சீமையில் சார்ச்மிஷியோனைச்சேர்ந்த ஆசீர்வாதபுரஞ்சேகரத்தில் ௲௮௱௪௰ ஆ மார்கழி மீ கனம்பொருந்திய பெற்றிற்றையரவர்கள் விசாரணை வேதநாயகம் உபதேசி மற்ற உபதேசிமார் சபையின் மூப்பர்மார்களால்த் தேவாலயங் கட்டுச்சங்கமென்றொருசங்கமேற்படுத்தப்பட்டது.

அந்தச்சங்கத்தின் பிரமாணங்களென்னவெனில்.

௧வது. ஆசீர்வாதபுரமென்னுமிந்தச் சேகரத்தினெல்லைக்குள்ளே தேவாலயங்களைப் புதிதாய்க்கட்டவும் விஸ்தாரமாக்கவுஞ் செப்பனிடவும் ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். அச்சங்கத்திற்குத் தேவாலயங் கட்டுச்சங்கமென்று பேர் கொடுக்கவேண்டும்.

௨வது. இந்தச் சேகரத்திலொவ்வொரு உபதேசிமார்களும் ஒவ்வொருசபையில் வேலைசெய்யத்தக்க ஒவ்வொரு ஆண்பிள்ளையும் பெண்பிள்ளையும் வருஷத்திலொருநாள் உயர்ந்த வருமானத்தையுண்மையாய்க்கொடுக்கவேண்டுவதுமன்றித் தங்களினத்தார் முதலான சிநேகிதர்களிடத்தில்த் தருமமாகப் பணங்களை வாங்கிக்கொடுக்கவும்வேண்டும்.

௩வது. மேற்சொல்லியபடி ஒரு நாள் வருமானத்தைக் கொடுக்கிறவர்களும் வருஷத்திற்கு அணா ௩. பைஸ ௪. கொடுக்கிற மற்றவர்களுஞ் சங்கத்தாராயிருக்கவேண்டும். வருஷந்தோறும்மார்கழி மாதத்தைக்குள்ளாகச் சங்கங்கூடிவரவேண்டும்.

௪வது. இச்சங்கத்தை நடப்பிக்கும்படி முதலாளியவர்களும், செக்கிரற்றேரியுங், கமிற்றியார்களுமிருக்கவேண்டும். கமிற்றியார்கள் உபகாரிகளிடத்திலத் தருமமாகப் பணங்களை வாங்கப் பிரயாசப்படவேண்டும்.

௫வது. இந்தச் சேகரத்தை விசாரிக்கிற கனம்பொருந்திய ஐயன்மார்களும் உபதேசிமார்களும் சபையின் மூப்பர் மார்களுங் கமிற்றியார்களாயிருக்கவேண்டும்.

௬வது. இச்சங்கத்தின் கமிற்றியார் கூடிவந்து ஆலோசிக்கிறபோது அதிகப்பேர் சம்மதியின்படி அல்லது முதலாளியவர்கள் சம்மதியின்படி திட்டஞ்செய்யவேண்டும்.

௭வது. எந்தச் சபையார் தங்களூரிற் கோவில் கட்டவேண்டுமென்றிருக்கிறார்களோ அவர்கள் தாங்களிவ்வளவு பணங்கொடுப்போமென்று கமிற்றியார்களிடத்திற் சேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

௮வது கமிற்றியார்கள் கூடிவந்து யோசித்துக் கனம்பொருந்திய ஐயன்மார்களிடத்தில்த் தெரியப்படுத்தி மிசியோனிலிருந்து பணங் கொடுக்கப்படுவதையறிந்து இச்சங்கத்திலுமிவ்வளவு கொடுப்போமென்று திட்டஞ்செய்யவேண்டும். இச்சங்கத்தின் கமிற்றியாருடைய சம்மதியில்லாமற் செலவுசெய்யக்கூடாது.

௯வது. இச்சங்கத்தினுதவியினாற் கட்டப்படுகிற கோவில்களிற் கல்லிலாவது மரத்திலாவது தேவாலயங் கட்டுச் சங்கத்தினுதவியினாலே கட்டப்பட்ட கோவிலென்றெழுதி வெளியரங்கமான இடத்தில் வைக்கவேண்டும்.

௰வது. இச்சங்கத்தின் பணத்தினாலே கட்டப்படுங் கோவில்களெல்லாம் சார்ச்மிசியோனுக்குச் சொந்தமாகவேண்டும்.

௰௧வது. மேற்சொல்லிய பிரமாணங்களை மாற்றவும் புதிய பிரமாணங்களைக்கூட்டவும் வேண்டுமானால் வருஷாந்தக் கூட்டத்தில் அப்படிச்செய்யலாம என்பதே.

மேற்சொல்லிய பிரமாணங்களின்படி சங்கம் நடந்தேறிவருவதையும் அதினாலுண்டான பிரயோசனத்தையும் இந்தச் சேகரத்திற் புதிதாய்க் கிறிஸ்துமார்க்கத்திற பிரவேசித்திருக்கிறவர்களுடைய நடபடிகளையும் இனிமேலெழுதியனுப்ப ஆசையாயிருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு விசாரணையுபதேசி

வேதநாயகம், ஆசீர்வாதபுரம்.

வேதாகம போதனை.

ஊர்ப்பிறந்தவர்களிந்நாள்மட்டும் அநுசரித்துப் பின்பற்றிவந்த மார்க்கங்களுக்கு யாதொரு இடைஞ்சலையாகுதல்கேட்டையாகுதல் வருவியாமற் கிறிஸ்துமார்க்கமென்ன வென்பதை மாத்திரங் கோவறணமேந்துப் பள்ளிக்கூடத்தார் தெளிவுறவறிந்துகொள்ளும்படி வேதாகமத்தை அப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களிற் கொடுத்து அத்தைப் படிப்பிப்பது அதிகந் திறமென்றதாக இந்துதேசத்துக்கிச் செலவு நிசமிக்கப்பட்ட லாட் எல்லன்போரோ அதிபதியெண்ணியிருப்பதை அறிகிறது கிறிஸ்த்தவர்களுக்கு மிகவுஞ் சந்தோஷமாயிருக்கும். கோவறணமேந்தார் பெரும்பாலுந் தங்க

ஆர்குடிசனங்கள் அநுசரித்து வரும்மதங்களிற் தங்களுக்குக் கவ்வை காரியமில்லையென்பதைத் திருட்டாந்தப்படுத்தும் பொருட்டு வேதாகமங்களிற் கனிந்த அறிவினையுடைய உவாத்திமாரை நிசமித்து வேதாகமங்களைப் படிப்பியாமல் விட்டும், தமிழருடைய வேதசாஸ்திரங்களையும், மகமதுமதக்கோருணுகமத்தையும் பள்ளிக்கூடங்களிவிட்டமாய்ப் படிக்கிறதற்கு இடங்கொடுத்துவருகிறார்கள். இனிமேல் வேதாகமங்களையும் படிக்கிறதற்குக் கோவறணமேந்தார் அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உத்தரவுகொடுப்பார்கள். வேதாகமமிருக்கப்பட்ட மேன்மையையுந் தத்துவத்தையும் பார்த்தால் உலகத்திலே பராபரன் மகிமைப்படும்படிக்கு மனிதருடைய மனக்கருவிகளுக்கும் மனச்சாட்சிகளுக்கும் இசைந்ததாகவிருக்கிறதேயல்லாமல்கோவறணமேந்தாராலாகுதல் அல்லது குருமாராயிருக்கப்பட்டவர்களாலாகுதல்வேதாகமத்துக்கு யாதொருதத்துவத்தையாகுதல் அல்லது அதிகாரத்தையாகுதல் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. இப்பொழுது பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வேதாகமத்தைக்கொடுப்பதினால், சமயநிந்தையையுங் கேடான காரியங்களையுமடக்கியிருக்கிற கோறன் புத்தகத்துக்கும் அக்கியானிகளுடைய சமய சாத்திரங்களுக்குஞ் சரியாயொரேயிடத்தில் வரவிருக்கின்றது. இந்தளவுங் கோவறணமேந்தார் வேதாகமங்களைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கனுப்பாததினாற்றானே அறியாமையுள்ள அக்கியானச்சனங்கள் வேதாகமத்தின மகிமையையும் அதின் மேன்மையையுஞ் சத்திய போதனைகளையும் அறியாமலிருந்து விட்டார்களென்று காண்போம். பராபரனையார் கனம்பண்ணுகிறார்களோ அவர்களை அவருங் கனம்பண்ணுவார்.

பிரயாணசங்கதி. லோட் எலலின்பேரோனனும் பெயரையுடைய இந்துதேசப் புதுத்தேசாதிபதியும் அவருடைய சமாசாரமுஞ் சித்திரைமீ. ௯தி. அளவிற் கற்குத்தாவைவிட்டு அல்லாபாத்துமுதலிய இடங்களுக்குப் பிரயாணம்போயிருக்கிறார்.

(A Question on Mathematics.)

To the Editors of the Star.

GENTLEMEN,

Please have the goodness to insert the following mathematical query in your most valuable periodical.

Given the three sides A B, B C, and C D, of a Trapazium inscribed in a semi-circle: Required to determine the remaining side or diameter A D.

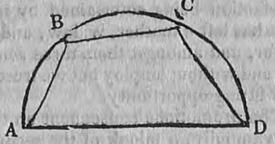

P. S. The solution of this question is required with this restriction that it shall not be performed by Algebra.

Batticotta Seminary } ROBERT ADAIR.
23d *May*, 1842. }

மண்டலார்த்தத்துள்ளே மருவிவட்டமொருபுயமாய்
மண்டிவரையிறந்து மாசீராய்ச்—கொண்ட
சதுர்புயத்தின் முப்புயமுந் தானறிந்துவிட்டமதாம்
எதிர்புயத்தையோரவிதியாது? இப்படிக்கு,

வட்டுநகர் சாத்திரப்பள்ளிக்கூடம் } சங்கரலிங்கம்
வைகாசி ௴ ௨௩ ௳ } நாராயணன்.

To the Editors of the Morning Star.

GENTLEMEN,

Please insert the following Astronomical Query in your popular journal.

On what day of the next 12 years does the apparent diameter of Jupiter as seen from the Earth, increase fastest?

Batticotta Seminary } THEODORE FRELINGHUYSEN.
23d *May*, 1842. }

இனிவருமாண்டொரு பன்னிரண்டோடமுன்னெத்தினமே
தனியொளிபொன்னினற் றேகமதிகதிசாலுமெனக்
கனிவுகொள், சொற்பயில் மெய்ப்புகழ்கொண்டகணிதவல்லீர்
புனையுரைதந்துநுஞ் சீர்த்தியை நாட்டிடும் பூதலத்தே,

௲௮௱௪௰௨ ௵ வைகாசி ௴ } ஐயம்பிள்ளை சுதன்
௨௩ ௳. வட்டுநகர் } கார்த்திகேசன்.
சாத்திரப்பள்ளிக்கூடம் }

For the "Morning Star."

Every prime number, 1, 2, and 3 excepted, is divisible by 6, on either being increased or being diminished by unity. These may be readily seen in any numbers taken at pleasure, as 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 31, &c. A demonstration of this property is required.

Batticotta Seminary } GRIER DAVIDSON.
23d *May*, 1842 }

ஒன்றிரண்டு மூன்றேடும் புனைவிலக்
கொன்றுகூட்டியன்றேவொழித்தாறினால்
நன்றினிய நலந்தருசேடமேல்
இன்றிதன்மெயியம்புங்கணிதரே.

வட்டுநகர் சாஸ்திரப்பள்ளிக்கூடம் } சின்னத்தம்பி கந்தர்.
௲௮௱௪௰௨ ௵. வைகாசி ௴ ௨௩ ௳ }

(*Useful Recipe.*)

For the sting of a bee or other insects.–Take a little mud from any puddle, and apply it wet to the wound, (renewing it if it gets dry,) for 15 or 30 minutes, or less time if the pain and swelling is gone.

தேனீ அல்லது மறுவிதமான பூச்சிகள் குற்றினால் மருந்து.- மழை பெய்த தண்ணீர் வெகுநாளாய்க் கலங்கிநின்ற இடத்திலிருக்கப்பட்ட சேற்றைக் குழைத்தெடுத்துக் கால் மணி அல்லது அரை மணித்தியாலத்துக்கு அந்தக் குற்றுவாயிற் பூசு. பூசினசேறு காய்ந்துபோனாற் திரும்பவும் பூசு. வருத்தமும் வீக்கமுந் தணிந்துபோனாற் கால்மணி அரைமணியிலும் பார்க்கக் குறையப்பூசு—கைகண்டது.

கொழும்பிற் புதுவை வீதியில் வாழும் வணிகரின் சபைநாயகனான பேதுருவெனதீத்து அனந்தப்பப்பிள்ளை அவர்கள் பிரிய சுதனாகிய மீங்குவெனதீத்து அனந்தப்பபிள்ளையும், மேற்படி அவ்வூர் வணிகரில் மக்கரியஸ்றுதிறீகுப்பிள்ளை அவர்கள் பிரியசுதைமரியறுதிறீகுவும் மணஞ்செய்யவடிகலாய், இம ௴. ௧௬௳ பின்னேரம் அபரியநதகொண்டாட்டமாய் அனைவரும் இனபந்தக்கிளைகளாய்ச் சேர்ந்து வணிகர்குலாசார வரிசையாம் படியே அந்தளியிற் செல்ல, கனம் பொருந்திய குருவாகிய சுயித்தானு அந்தோனியுவென்னுமதிசிபிரஷர் திருச்சவை நீதியாம்படியே விவாகபந்தனத்தின் சக்கரமேந்தையீந்தாசீர்வதித்தார்.

இம்மணவாளன் கல்வியில் நன்குணர்ந்தவனாகவுஞ் சுகுணமகிமோத்தமனாகவுந் துதிபேற்றதால் அவர் சுபமங்கல் கொண்டாட்டத்தன்றவரை வினவிய துரையோரும் உத்தியோகஸ்த்தர் வத்தகர் முதலிய சனர்களும் அவருக்கீய்ந்தவிவித நன்கொடைகளுக்குஞ் சொன்னஸ்த் துத்தியவுபசரணைகளுக்கும் அவரைப் பிருபதயாக்கிய கடவுள் மெனமேலும் பிரபலியமாக வர்த்தித்து வளர்க்கவுந் தேவகிருபைப்பிரசாதத்தால் அவருக் கீய்ந்தருளிய இல்வாழ்க்கையின் சேலவபாக்கிய மினிதாய்ச் செழித்தோங்கவும் அத்தோடவர் சினேகிதரின் விபகற்பவேற்றுமையற்ற நன்றியறிதவின் சித்தனுகூலத்தால் நித்திய சமாதானத்தில் நீடூழிவாழ்கவுங் கிருபைசெய்தருள்வாராக. கொழும்பில்,

௪௨ ஆ. வைகாசி. ௴. ௨௰ திகதி. அவாசிலதரிலொருவன்.
F. S. COSTE, *A Subscriber*.

மதுரை.

திருமங்கலத்திற் தாசில்தாராயிருந்த சீவன்ராவு என்பவர் ஒரு மாதத்துக்குமேற்படக்கடியதுன்பமாயிருந்து இந்தமாதம் (௰௫) ௳ காலஞ்சென்றுவிட்டாரென்பதை மிகுந்த துக்கத்துடன் அறிவிக்கிறோம். இவருடைய நன்னடையையு முத்தம நிலையையுங் கல

க்கட்டரவர்கள் மதிக்கத்தக்கதாயிருந்தது. இவர் (௩௬) வருடம் பற்பல உத்தியோகங்களிலேற்பட்டிருந்தார். அவருடைய சமுசாரமு மாதரவின்றி யிருக்கிறார்கள். அவருடைய ஆண்பிள்ளைகள் மூவ் றுபேரிலொருவருக்கு வயசு(உஎ) இவரிப்பொழுது உத்தியோகமின்றியிருந்தாலுஞ் சமயம் வாய்க்கும்பொழுது கலக்கட்டரவர்கள் தயவுசெய்வார்களென்று நம்பிக் காத்திருக்கிறோம்.

சிவன்ராவு காலஞ்சென்றதினாலுண்டான உத்தியோக நியமங்களென்னவெனில், ஐயம்புள்ளித்தாலுகாவின் தாசில்தாராகிய ஆண்டிப்பிள்ளையவர்கள் திருமங்கலத்தாசில்தாராகவும், மாடாக்குளத்து முசுமதராகிய தொண்டராவு ஐயம்புள்ளித் தாலுகாவின் தாசில்தாராகவும், சிவகங்கையின் முதற் கோமஸ்தராகிய இராமசுந்தராவு அவர்கள் மாடக்குளத்து முசுமதராகி இப்பொழுதிருக்கு முத்தியோகத்தையே பார்த்து அச்சம்பளம் வாங்கிவரவும், மாடாகுளத்தின் கோமஸ்தாராகிய சுப்பராவு அவர்கள் மாடாக்குளத்து முசுமதராய் முழுச்சம்பளம் வாங்கவும், இப்பொழுது காலஞ்சென்றுவிட்ட சிவன்ராவு அவர்கள் புத்திராகிய சுந்தரராவு அவர்கள் மாடாக்குளத்தாலுகாவின் கோமஸ்தராகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டார்.

வங்காளம்.

உத்தியோகம்.-வங்காளராசமாநகரியிற் கோட்டுத்தலத்தில் உத்தியோகமாயிருக்கிற ஊர்ப்பிறந்த சனங்களிற் கீழ்த்தரமான மூன்சி என்ற பட்டத்தையுடையவருக்குச் சம்பளம் மாதமொன்றுக்கு, ா. ரூபா; முதற்தரமான மூன்சி என்பவருக்கு ாடுய. சட்டர் அமீயா என்னும் பட்டத்தையுடையவருக்கு உாடுய. முதற்றரமான அமீயாவுக்கு சா. கடைசியாக, கூா. ரூபாவீதப்படிகொடுக்கப்படும். இவர்கள் கிட்டத்தட்டக்கோட்டுக்கு வருகிறபத்துக் காரியங்களில் ஒன்பது காரியங்களையும் விசாரணைபண்ணித்தீர்க்கத் தத்துவமுண்டு.

கற்குத்தா.

உவாந்திப்பிராந்தி.-மாசி மீ. அளவில் கற்குத்தா நகரியிற் கோதாரியுண்டுபட்டதினால், மகமதுமதத்தார், உாடுச. பேரும், இந்து மதத்தாரில், ௲ாயகூ. பேரும் இறந்துபோனார்கள். தாங்குதற்கரிய இவ்வியாதியினாற் செத்தவர்களிற் சிறு பிள்ளைகளே மிகுதி.

வைத்தியசாலை.—மாசிமீ. யச. திகதி அளவில் கற்குத்தா நகரிக்குச் சேர்ந்த வைத்தியசாலையிற் படித்த பிள்ளைகளுக்கு இந்தியாவிற் கோவரணமேந்தார் வெகுமதிகளைக்கொடுத்தவேளையில், இலங்கையிற் கோவரணமேந்தார்தானே தங்கள் செலவாகச் சிலவெகுமதிகளை இலங்கையிலிருந்து அவ்விடத்துக்கு வைத்தியங் கற்கப்போயிருக்கிற மெஸ்தர் லுசுத்துரைக்கும் மெஸ்தர் உகந்தாசித்துரைக்குங் கொடுத்தார்கள்.

இங்கிலாந்து.

கிட்டத்திட்ட உலகத்திலிருக்கப்பட்ட சனங்களில் மூன்றிலொருபங்கு சனங்களையு மடக்கி ஆண்டு செங்கோல் செலுத்தி வருகின்ற இங்கிலாந்துசீமை, ௲. வருடத்துக்கு மேலாகப் பிரபலியப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பொழுது இராசாத்தியவர்களின் ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்பட்ட சனங்களின் தொகை ஏறக்குறைய,உ0. கோடி. பிற திசையிலிருந்து இங்கிலாந்துக்கு ஒருவருடத்தில் வந்து போகிற கப்பல்களின் தொகை உ௲௲. அவ்வேளையில் இங்கிலாந்திலிருந்து மறுதிசையை நோக்கிப் போகிற கப்பல்களின்தொகை, உய௲. யாபாரமுயற்சிக்காக இங்கிலாந்துக்கு வருகிற கப்பல்களின் தொகை ஒருவருடத்துக்கு, ாடுய௲. உலகத்திலுள்ள படிப்பாளிகளில் முதற்றரமான படிபபாளிகள் இங்கிலாந்திலே இருக்கிறார்கள். யாதொரு யுத்த கலகமுமில்லாததருணத்தில் ௲சூாகூய. துப்பாக்கிகளை யடக்கிய ரூா. கப்பலும், கூகூ. பட்டாளப் பதாதிப்படைகளும், உச. பட்டாளத் துரகப்படைகளும், வேறுவித வித்தியாசமான பட்டாளங்களும் போர்க்கப்பலுக்குச் சேர்ந்தவைகளாயிருக்கின்றன. காரியமிருக்கிற மாதிரிக்கு இங்கிலீஸ்காரரையெவராகுதல் வென்று கீழ்ப்படுத்திக் கொள்வது தெண்டிப்பு.

புதுப் பிரமாணங்கள். —கொழும்பு.

(*From the Rising Sun.*)

ஆலோசனைச் சங்கத்தின் மேல வருங் கூட்டத்தில் அரங்கேற்றும்படி அதியுத்தமதேசாதிபதி அவர்களால் நாளதுவரையில் எத்தனைஞ்செய்திருக்கிற பிரமாணங்கள் நான்கினது குறிப்புகள் கோவறனமேந்துகஷேட்டிற் (Gazette) பிரசித்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் முதலாவது, சுப்பிறீங்கோட்டு முன்னிலை யூரிக்கழைக்கப்படுகிறவர்கள் குன்னிட்டமான நிலைமையை உடைமையை உடையவர்களாகவும், (உக) வயதுக்குக் கீழ்ப்படாதவர்களாகவும், (சூய)வயதுக்கு மேற்படாதவர்களாகவும், இங்கிலீஸ், சிங்களம், தமிழ் முதலிய பாஷைகளிலொன்றையெனிலும் எழுதவும் வாசிக்கவும் அறிந்தவர்களாகவும், அபகீர்த்தியை வருத்துவிக்குங் குற்றங்களைச் செய்ததாகத் தீர்மானப்பட்டிராதவர்களாகவும், சரீர சுவுக்கியமுஞ் சொஸ்த புத்தியுமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பது. இரண்டாவது, சமாதானத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணவும், குற்றவாளிகளைப் பிடித்துத் தண்டனைக்குள்ளாக்கவும் நியமிக்கப்படப்போகிற (Police Magistrate) போலிஸ்மஸ்திருத்துகளினது தத்துவமுங் கடமைகளுமின்னதென்பது. மூன்றுவது, நீதித்தலங்களிற் புறச்சமய வாதிகள் பிரமாணிக்கம்பண்ணுவதற்குப் பதிலாக வுறுதிசாதித்தாற் போதுமெனப் போனவருடத்தில் ஏற்படுத்திய, கூம். இலக்கப் பிரமாணத்தை அழித்து எப்போதும்போலே அவர்கள் பிரமாணிக்கந்தான் பண்ணப்படவேண்டுமென்பது. நான்காவது, கடலருகாண்மையான நாடுபற்றிற் சிறையாட்சிக்காரர் தங்கள் சிறைகளை மூன்று வருடத்திற்கொருமுறை டிஸ்திறிக்கோட்டு முன்னிலை கொண்டுபோய்விட்டுப் புதிதாக உறுதிச்சீட்டு பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பது.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

We hear from good authority that Staff Serjeant E. Storey of the Royal artillery of this station will, in the course of this month, be relieved by Bombardier J. Whills of the same corps. We also hear that Staff Serjeant Storey is to proceed from this to Colombo and from thence to Kandy in charge of a detachment of his own corps of gun lascars.

We are glad to learn that Gunner Taylor of the same corps is still to remain in Jaffna.

Mr. S. A. H. Bartholomeusz, the 3d Clerk of the Jaffna Custom House, having taken 10 days leave to go to Manaar to his mother who was dangerously ill, left this on the 11th and returned on the 24th May last. His mother is now in a convalescent state.

MADURA.

It is with much regret we have to announce the demise on the 15th inst. of R. Jevun Rao, Tasildar of Thiroomungalum after a severe illness of more than a month.

His mildness of character and irreproachable integrity had long secured him the esteem of the Collector, and a lengthened service of 36 years in different grades in our district may be well admitted in proof of similar satisfaction being entertained by his former employers.

He has left a mother, widow, and a large family almost entirely unprovided for, and amongst them three sons of whom the eldest is only 27 years of age and without employ but we trust the Collector will not lose sight of them at a fitting opportunity.

The promotions consequent on this loss are *Andia Pilley*, late Tasildar of Iyampully, a talook of the second class to be Tasildar of Thiroomungalum. *Dhoordoo Rao*, Moosoomadar of Madacolum to be Tasildar of Iyampully. *Rami Chunder Rayer*, head Gomuster of Shivagunga or to be Moosoomadar of Madacolum but to continue to act in his present place in pay of it. Sooba Rao, a Gomuster in Madacolum to act as Moosoomadar of Madacolum in full pay.

Soonda Rao, son of the deceased R. Jevun Rao to act as a Gomuster in Madacolom talook.

Madura, 16th May, 1842.

AFFGHANISTAN.

Arrival of General Pollock at Jellalabad.—General Pollock reached Jellalabad on the 16th instant. He had not been interrupted during his last three marches, but we have no particulars of his progress or of his impressive meeting with the gallant Sale.

The last defeat of Akhbar appears to have been fatal to his cause, and to have detached the Chiefs around Jellalabad from it. The death of Shah Soojah will further throw open the way to Cabul to us, but what steps are to be taken to restore the integrity of that country, now one scene of disorganization and disorder, it is difficult to say. General Pollock, it is now reported, continues his march to Cabul.

A treaty has, it is rumoured, been entered into by Government with Dost Mahomed for the release of the Cabul prisoners. If this be true, the end will be, in all probability, the restoration of the Dost and the replacement of Cabul affairs on the basis they occupied in 1838. It is the only measure —however unpalatable—that will restore peace and order to that country, and we dare say, Lord Ellenborough has moral courage to give it effect.—*Agra Ukhbar April 30.*

At Cabul, Shah Soojah has been murdered by a son of Zamson Khan (the man whom the rebel made King,) but Futteh Jung is on the throne, and the Barukzies cannot successfully contend with him.—*Delhi Gazette April 27.*

European prisoners.—The poor prisoners who were, a short time ago, in such high spirits, and were by their own accounts so well treated, have been taken off to Cabul by Ukhbar Khan who declares he will never give them up unless his father and all his family are set at liberty.

Arrival of Captain Mackenzie at Jellalabad.—Long letters from Jellalabad of the 26th April, and from Peshawur without any date, announce the arrival on the 25th, in General Pollock's camp, of Captain Colin Mackenzie of the Madras Service, one of the prisoners, sent on his parole on a mission with proposals from Mahomed Ukhbar and Mahomed Shah Khan, the Ghilzie, for the surrender of the prisoners, but the particulars of the conditions had not transpired. Captain Mackenzie states, that Mahomed Ukhbar has only one hundred followers, as after his defeat by Sale, his soldiers dropped off one after another, until reduced to the present scanty numbers.

The prisoners, male and female, were confined in two separate forts within the valley of Teezeen; they are pretty well treated. Four accouchments had taken place, and four more were shortly expected; Mrs. Waller, had to march, being allowed a litter, the day after her confinement.

Captain C. Mackenzie brought in the intelligence of the death of General Elphinstone, who expired on the 23d or 24th of April, and that Mahomed Ukhbar had agreed to send his body to Jellalabad, where it was expected to arrive on the night of 26th. It is very satisfactory to know that, the day previous to his death, he signed a document, containing full and authentic details of all the occurrences, from the commencement of the Cabul difficulties to the time of his being taken prisoner; and which, it is said, will to a great degree, exonerate the General from the charges which have been brought against his personal character. Captain C. Mackenzie had been allowed several days absence by Mahomed Ukhbar, but decided on returning forthwith. His testimony regarding the murder of Sir William Macnaghten, by the hand of Mahomed Ukhbar, is most conclusive; "He saw the ruffian perpetrate the murder;" while Shah Soojah is implicated deeply in the rebellion, General Elphinstone's report was brought in by Captain Mackenzie, and it is currently stated in the Camp that at the Council of war, held previous to the retreat, Major Pottinger's objections to such a step were overruled. Other narratives have also been prepared by the prisoners, one, it is said, by Captain Eyre of the Artillery which is reported to be very full and accurate.

CHINA.

Letters from China are to the 16th of March. From the Calcutta Englishmen we make the following extracts

Hong Kong.—H. M.'s Plenipotentiary and suite continue here. The Government buildings are stopped pro tem, pending the pleasure of Her Majesty's Government. The General and Staff are still on ship board. They are to debark very shortly. Hong Kong is healthy at present. The weather variable, as in all parts of China. The British Government offices are to be removed without delay from Macao to Hong Kong—and it is rumoured that the British merchants and residents follow in the same wake. All is quiet at Canton, but secret preparations tending to a warlike demonstration were being actively adopted.

The following is an extract from a letter, dated Chinhae, Jan. 31 1842. "I suppose you know that 7,000 troops have been applied for, and that Pekin is positively to be our next destination. The general and party have gone up the Ningpo river, about 40 miles. They halted at Yangow, where the enemy made a feeble resistance and took to their heels, leaving about a dozen killed: the public buildings were then destroyed by order of the General. Several prisoners, supposed to be mandarins, have been brought and retained. We have an 'on dit' about the General pitching away his coat, &c. and running along with the flank companies after some mandarins while out in the field, and engaging a couple of them in the most approved principles of the *pugilistic* art!

(*From the Canton Register, March* 8)

Russian Officers in Canton.—It is reported with some confidence that about thirty Russian officers have lately arrived in Canton from Pekin one of whom holds military rank of the second or third degree.

By the Singapore Free Press of the 16th April, the following interesting intelligence from China is obtained.

CIRCULAR.

To Her Britannic Majesty's Subjects in China.—Her Brittannic Majesty's Plenipotentiary in China has great pleasure in announcing to Her Majesty's subjects the complete repulse of two bodies of Chinese troops which attacked the British possessions at Ningpo and Chinhae at day light on the morning of the 18th of last month.

During the whole of February almost daily intelligence reached the head quarters of Her Majesty's Forces showing that the Chinese High Authorities contemplated some active operations, but they were from time to time deferred on such frivolous pretences, that it appears their excellencies the Naval and Military Commander in Chief had gone over to Chusan to make arrangements at that place preparatory to a forward movement of a portion at least of Her Majesty's combined forces.

In this state, matters remained until the date and hour above mentioned, when a considerable body of Chinese estimated at from 10 to 12,000 men advanced upon the south and west gates of Ningpo, got over the walls and penetrated to the market place in the centre of the city, where they were met by our troops and instantly driven back with great loss; in fact it would seem that the moment the Chinese troops found themselves so warmly received; their sole object was to get out of the city as fast as possible, and in their retreat to the south gate, the field guns drawn by ponies came up and opened on the dense mass with grape and cannister, at a distance less than 100 yards. Above 250 dead bodies were found inside the walls, and when the accounts came away, her Majesty's 49th Regiment had not returned from the pursuit of the discomfitted and flying enemy.

Whilst these operations were progressing on shore, a number of fire boats (Sampans) lashed together with chains were floated down the river, and were towed into the mud by the boats of the *Sesostris* Steamer, in the mean time a gun was brought down a lane in the eastern suburb (across the river) and as the inhabitants had been previously warned that any such attempt would bring chastisement upon them, her Majesty's ship *Modeste* opened her guns and did great execution in that quarter.

The attack on Chinhae was much more feeble. The enemy advanced to the north gate where they were driven off by the guard and followed by one company afterwards reinforced by three others of H. Majesty's 55th Regiment who killed 30 men and two mandarins in the pursuit.

Simultineously with the attack on the city of Chinhae, fire sampans chained together, were set adrift to burn the shipping at the anchorage, but they all went on shore above the ships of war and merchant vessels and did no sort of harm.

Shortly before these repulses occurred, the *Nemesis* steamer was sent from Chusan to reconnoitre the Island of Taisam, where it was understood Chinese troops were collecting for the purpose of attacking Her Majesty's forces at Tinghee. The steamer sent her boats into a creek where they were fired on, and in consequence commander Collinson and Lieut. Hall landed the steamer's ship's company when the Chinese fled with the loss of about 30 killed and a number wounded. The steamer's boats then set fire to a number of junks which had also fired on her and returned to Chinhae.

Their excellencies the Naval and Military Commanders in chief had gone back to Ningpo and proposed to follow up the repulses the enemy had experienced by active measures.

It affords Her Majesty's Plenipotentiary the highest satisfaction to close the circular by stating that in these attempts of the enemy, Her Majesty's combined force had not lost a man.

The latest intelligence from the Head Quarters of the Chinese Army south of the Hongchow River speak of the troops being in almost a state of insubordination and in want of supplies, &c.

The Emperor had ordered that the Provinces which are the seat of the war, should bear the expenses of it, and as the inhabitants seem resolved to make no further sacrifices, there appears every probability of the army dissolving itself and becoming totally disorganized.

God save the Queen.

Henry Pottinger, Her Majesty's Plenipotentiary

Dated at Macoa, on the 1st day of April.

LATEST OVERLAND INTELLIGENCE.

Sir G. Arthur, the newly appointed Governor of Bombay, will proceed to India by the Overland Mail of next month.

It is said that Lieut. Gen. Sir Benjamin D'Urban will go to India as Commander-in-Chief.

The *Precursor* steamer is daily expected in London. We are happy to find that there is no foundation for the report, that this splendid vessel was driven on shore during the late hurricane in Scotland.

The Oriental and Peninsular Company's steamer *Hindustan* is to be launched on the 26th at Liverpool, and will leave this country under the command of Capt. Moresby, of the Indian Navy, in October. This splendid vessel has ample accommodation for 167 passengers, and is fitted with every comfort.

We understand that the Transit Company for the conveyance of passengers through Egypt, is progressing.

Messrs. Hill and Co have purchased an iron steamer of 80 tons and 24 horse power, which will leave this country for Egypt about the 24th. She is called the *Little Nile*, and is intended to carry passengers between Alfeh and Cairo.

America.—We have news from New-York to the 16th March. Accounts from Washington state that the news carried out by the *Acadia*, respecting the decision of the English law authorities on the case of the slaves on board the *Creole*, had created a great sensation in the political circles, and that

a Cabinet Council had heen held in consequence, it was supposed, of despatches received from London.

காகிதப்பிரத்தியுத்தரம்.

செந்தமிழ்ப் புலமைத் தலைமை நடாத்தும் மகாகனம்பொருந்திய சோடசாவதானப்புலவர் முதலிய பற்பல விற்பன்னர் அவர்கள் வரவிட்ட "அச்சிரந்தப்பிய வச்சிரதண்ட முச்சிரமுடித்தல்" என்ற கடிதமும், "சார்புரைச் சக்கராயுதம்" என்ற கடிதமும் வந்து சேர்ந்தன. அவைகளைப்பற்றிய சிலகுறிப்புகளைப் பின்வரும் சஞ்சிகைகளிலொன்றிற் பிரசுரஞ் செய்வோம்.

"உதயதாரகையை வாசிப்பவர்களில் (௪ள) பேர் சொல்லுக்கு மெழுதின மூத்ததம்பி அருணசலம்" அவர்கள் கடிதம் வந்துசேர்ந்தது. அதற்காக மெத்தச் சந்தோஷப்படுகிறோம்.

To Correspondents.—The "Anecdote" furnished by "Trichinopolian" is not according to our taste. The *profanity* of some of the sentiments is sufficient to exclude it from our columns.

The demonstration of the Geometrical Theorem proposed in No. 8. of the Star, by T. Shungoonny, of Trevundrum, will appear in our next No.

☞ *Notice.*—Communications requiring illustrations or diagrams, cannot be inserted unless a cut of the diagram is also sent.

பூர்த்தியான திருட்டாந்தம் அல்லது வடிவங்கள் வேண்டியதா யிருக்குங் கடிதங்களுடனே அவ்வவற்றிற்குரிய வடிவங்களையுமனுப்பிலையாதிருந்தால அக்கடிதங்களைப் பிரசுரஞ்செய்வது மெத்தத் தெண்டிப்பாயிருக்கும்.

DEAR STAR,

I beg to know whether you have ever solicited our Government Agent to go from Manepy to Batticotta and observe the Road.

I am yours,

Manepy 19th May, 1842. *A Lover of good Roads.*

We are glad that the attention of our native friends is beginning to be turned to the state of some of the Public Roads. We think a respectful petition on the subject from them if presented in the right quarter, would be duly regarded. With respect to the Road from Manepy to Batticotta—we were informed on good authority, some months ago, that a considerable section of it this side of the salt river had been surveyed and that orders had been issued to have the high places levelled down and the roads made of proper width. We are unable to account for its having been neglected till now ---but suppose the Odigar who was entrusted with the business will be able to furnish a reason.

DEAR STAR,

As you pass through the hands of many Gentlemen producing great benefit to the public, I humbly beg you to oblige your readers by publishing the following notice. In these dark and windy nights the robbers are on the alert, breaking into houses and plundering domestic property.

Therefore as you pass through our high officers' hands please to advise them to order the Police watch in the evenings to be more prompt in their duties and also to order our Headmen to be more strict in adhering to the Rules of Government in regard to the Watch.—By doing this you will oblige many besides Your humble servant,

Alawatty 19th May, 1842. *An Enemy to Robbers.*

NOTICE.

Mr Henry Martyn, Tutor of Mathematics and Natural Philosophy, in the American Mission Seminary at Batticotta, commenced at Manepy on the 31st ult. and will continue for a few successive evenings, a course of lectures on Astronomy, illustrating the principles by means of an improved Phantasmagoria Lantern, designed for the purpose. He proposes to commence the same work at Oodooville on the 13th inst.

வட்டுநகர் அமேரிக்கன் மிசியோன் சாஸ்திரப்பள்ளிக்கூடத்தில் சருவஎண்சாத்திரம் சத்துவசாத்திரமுதலான கல்விகளுக்கு உபாத்தியாயராகிய மகாகனமபொருந்திய றீ, றீ, என்றி மாட்டின் அவர்கள் போன மாதம்,௩௧. திக. தொடுத்து இன்னுஞ் சிலபிரதோஷங்களில் அடுத்தடுத்து மானிப்பாயில் வானசாஸ்திரவிதிகளை விளக்கும்படி செய்யப்பட்ட நிழல் மயக்கு என்னுஞ் சூத்திரத்தைக்கொண்டு வானசாஸ்திர உண்மைகளைப் பிரசங்கம் பண்ணிவருகிறார். உடுவிலிலும் (௰௩) தேதிதொடுத்து இவ்வகையான பிரசங்கங்களைச் செய்வோமென்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

அறிக்கைப்பத்திரம்.

பிரபுக்களே,

எனக்கு நேரிட்டிருக்கிற வீணான செலவுகளைத் தடைசெய்யும்பொருட்டு உங்கள் கனம்பொருந்திய பத்திரிகையின் வழியாயெனக்கு ஒரடைமானம் உண்டாகும்படி இதன் பின்னாற் காண்கிற காகிதத்தை உங்கள் பத்திரிகையிற் பிரசுரம்பண்ணும்படியாகப் பிராத்திக்கிறேன்.

தஞ்சா ஊரிலிருந்து இலங்காபுரியைச் சேர்ந்த மன்னாரென்கிற ஊருக்கு வந்திருந்த மீ. மீருக்கான் முகமமதுக்கானென்னும் ஒர் பட்டாணி—தன்சொந்தத்துக் காகவோ—வியாபாரத்துக்காகவோ—வேண்டிவிட்டிருந்த மூன்று யானைகளைத் தீன்செலவுபண்ணிக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வகையில்லாமல் என்னிடத்தில் ஒருமுத்திரையின்பேராற் சொல்லிய மூன்று யானைகளையும் ஈடாக எழுதித் தந்து பவுன் ௬. சிலி. ௰௬. கடன்வாங்கியிருந்து சிலநாளைக்குப்பின் சொல்லிய மூன்றுயானைகளையும் அகா அவியென்னும் நாமத்தையுடைய வேறொரு பட்டாணியிடத்தில் ஒப்புவித்துத் தன்னூருக்குப்போய்விட்டான். சிலநாளைக்குப்பின் சொல்லிய அகா அவியாகிய பட்டாணியெனக்கெழுதிய யானைகளையுங்கொண்டு தன்னூருக்குப் போகப் புறப்பட ஆரம்பித்தபடியால் நான் மன்னார் டிஸ்திரிக்குக் கோட்டில் மறியல்விருந்து பெற்றுப் பிறகிட்ட சித்திரை மீ அதீ சொல்லிய யானைகளைத் தடைப்படுத்தினேன். அப்படி மறியலானபின் சொல்லிய அகாஅவி என்னும்பட்டாணி வசத்தில் நிற்கிறபோதே ஒருயானை இறந்துவிட்டது. மற்ற இரண்டுயானைகளையும் அவன் வைத்துக் காப்பாற்றிக்கொள்ளக் கூடாமையால் என்பொறுப்பாகவிட்டுச் சொல்லிய அகாவிப்பட்டாணி பிரயாணம்பண்ணிவிட்டான். சிலநாளைக்குப்பின் என்வசம் நின்ற இரண்டுயானைகளில் ஒன்று இறந்துவிட்டது இப்போ நிற்கிற யானை ஒன்றுக்கும் மாசம் ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய ௩௫, ௪௰.இறைசால் செலவாகி இப்போ ஒன்றரைமாசக்காலவரையும் என் பணத்தையே தின்றுகொண்டு நிற்குது. இன்னுஞ் சொல்லிய யானையையுடையவன்வந்து ஒப்புக்கொள்ளாமல் இரண்டு மூன்று மாசங்களுக்கு நிற்கையால் நான் முன்கடன்கொடுத்திருக்கிற பணத்துக்கும் இப்போ கொடுத்துவருகிற தீன்செலவுக்கும் யானையின்விலைகாணமற் போகிறதினால் வீணிலே நான் நட்டப்பட்டுப் போகவேண்டியதாய் இருக்கின்றது.

ஆதலால் நீங்கள் தயவுபண்ணி இக்காகிதத்தை உங்கள் கனம்பொருந்திய பத்திரிகையிற் பிரசுரம்பண்ணுவதினாற் சொல்லிய யானையையுடையவன் வந்து என் கணக்குகளைத்தீர்த்துத் தன்னுடைய யானையை ஒப்புக்கொள்ளும்படி ஒர் அருட்டுதலை அவனுக்குக் கொடுக்குமென்று நம்பி இத்தை எழுதிக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவன் ஒருபோதுமான தவணைக்குள் வரப்பிசகினால இன்னம் அதிகமதிகமாய்ச் செலவுக்குட்பட்டு நான் நட்டப்பட்டுப் போகாமல் இப்போ என்பொறுப்பாய் நிற்கிற யானையை நாலுபோதிய கச்சவடக்காரர்முன் முகதாவில விற்றுப்பணம் ஒப்புக்கொண்டு வைக்க வேண்டியதாயிருக்குமென்பதை உங்கள் பத்திரிகையின்வழியாய் அதற்கு உடந்தையான சகலருக்கும் அறிவிக்கிறேன.

மன்னாரில் ௲அ௱௪௨ ஆ } இப்படிக்கு,
வைகாசி மா. ௨௬ திக. } முத்துப்பள்ளியபபன்செட்டி.

CONTENTS.—அட்டவணை.

	புறம்.
பாண்டிவள நாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு - -	121
மகமதுவின் சரித்திரம் -	ib
தென் சமுத்திரத்தீவில் நடந்த சங்கதி - -	122
மகாத்துமாவான கழுதை	123
கடிதங்கள் -	124-126
உன் பராபரனைச் சந்திக்க எத்தனப்படு - -	127
குறள்-பஞ்சாங்கம் -	128
கடிதங்கள் - - -	130-132
புதினங்கள் - -	133

Historical sketch of the Pandian Kingdom - -	121
Life of Mohammed - -	ib.
Missionary Enterprises in the South Seas - -	122
The Canonized Ass - -	123
An Answer to the Question on Dreaming - - -	124
On Female Education - -	ib.
Renunciation of Caste -	125
On Tamil Grammar - -	ib.
The World not Eternal -	126
Cural—Synonymes - -	127
Communications - -	128
Summary of News - -	133

Printed and Published at the American Mission Press, Jaffna, by Eastman Strong Minor.